

1

உ
ம.

சுசற்குருவேநம்.

சுத்தப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

ப்ரஹ்மாநந்தம்பரமஸுகதம்கேவலம்ஜ்ஞானமூர்த்திம்
விஸ்வாதீதம்ககநஸத்ருஸம்தத்வமஸ்யாதிலக்ஷயம்
ஏகம்நீத்யம்விமலமசலம்ஸர்வதாஸாக்ஷிபூதம்
பாவாதீதம்த்ரிகுணரஹிதம்ஸத்த்குரும்தம்நமாம்.

(க)

இதனதுபொருள்.

பிரமானந்த ஸ்வரூபமாகியும், சிரேஷ்டமான சுகத்தைக்
கொடுப்பதாகியும், நிர்விசாரமாகியும், ஞானவடிவமாகியும்,
பிரபஞ்சாதீதமாகியும், ஆகாசத்துக்குச்சமானமாகியும், மஹா
வாக்கியங்களுக்கு இலட்சியார்த்தமாகியும், ஒன்றாகியும், நித்
தியமாகியும், நின்மலமாகியும், அசைவற்றதாகியும், எப்போ
துஞ் சாட்சிமாத்திரமாகியும், பாவனைகளுக் கப்பாற்பட்டதா
கியும், முக்குணங்களு மில்லாததாகியுமிருக்கின்ற சற்குருவை
நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

இதுவுமது.

முகாம்பிகாகடாக்ஷாந்மோஹவிஹீநம்கரோதிவிஷ்யம்யஃ
ஏகாத்மகம்ஸோஷகிரீஸமஸோஷவேதாந்ததேலிகம்வந்தே. (உ)

சு

சத்தப்பிரகரணம்.

இதனதுபொருள்.

முகாம்பாளது கடாட்சத்தினாலே சீடனை மோகத்தினின்றும் விடுவித்தவராகியும், ஏகஸ்வரூபராகியும், சமஸ்தமான உபநிடதங்களுக்காசிரியராகியுமிருக்கின்ற சேஷகிரீசரென்னுந் நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியரை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்.

அவையாவன.

தனது நித்தியானந்த சயம்பிரகாசத்தினின்றும் ஓரறிவு சங்கற்பரூபமாகத் தோன்றிப் பகிர்முகமானவிடத் துண்டான அறிவறியாமையே பிரகிருகமகதத்துவமெனவும், அவற்றினின்றும் விகற்பித்தெழாரின்ற அறிவி னறிவறியாமையே மாயை யவித்தைபெனவும், அவற்றிற் பிரதிபலித்த ஜீவேஸ்வரசங்கற்ப விகற்பமே ஞானமுதலிய விருபத்தைந்து தத்துவங்களெனவும், அவற்றினின்றும் சங்கற்பரூபமாகப் பரிணமித்ததே பாஞ்சபூத பௌதிகமெனவும், அவற்றைச் சங்கற்ப விகற்பரூபமான சித்தவிருத்தியால் வருகிற இராகத்துவேஷங்களா லனுபவிக்குஞ் சுகதுக்கங்களே விடயமெனவுந்தோற்றிய அத்தியாரோபத்தை அபவாதத்தான் முன்னுண்டான முறைமைப்படி யடக்கித் தனது நிசானந்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நிமித்த மருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிய சேஷாத்மிரி

(3)

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்.

இ

சிவஞரென்னும் ஞானசாரியர் சங்கற்பவிகற்பத்தினால் விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனால் விடையங்குளிற் கழலாநின்ற சித் தத்தின் விருத்தியைக்கெடுத்ததற்குச் சுத்தியுண்டாக்கும் பொருட் டவ்விருப்பு வெறுப்பை இராகத்துவேஷப் பிரகரணமெனவும், அச்சித்தசுத்தியுண்டான விடத்து யதார்த்தத்தைக் காண்பதற் கேதுவாகத்தோற்றின குறியைத் தெரிவித்தற்பொருட் டதனைச் சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணமெனவும், அவை யுதித்தவிடத்துப் பாஞ்சபூதபவுதிக முதலிய வனைத்துஞ் சடமெனத் தெரிவித்தற்பொருட் டவற்றைத் தூலப்பிரகரணமெனவும், அவைகள் சடமானவிடத் தவைகளை மேற்சித்தைக்கொண் டசைப்பிக்கு மந்தக்கரணங்களைச் சடமென்றறிந்தவைகளை நீக்குதற்பொருட் டவற்றைச் சூக்கு மப்பிரகரணமெனவும், அவைகளடங்கினவிடத் தவைகட்குக் காரணமான மாயை யறித்தையை யாரோபிதீமென்றறிந் தகற்றுப்பொருட் டவற்றைக் காரணப்பிரகரணமெனவும், அவைக ணீங்கினவிடத் தெதிரிட்ட சீவேஸ்வரர்களை மறைத்த மகத்தத் துவம் பிரகிருதிகளைச் சிற்பிரகாசமாக நீக்குதற்பொருட் டவைகளை மகாகாரணப் பிரகரணமெனவும், இவைகளைத் தூந் தற்பிரகாசமாக நீங்கினவிடத்துத் தனது சுயம்பிரகாச மாக விளங்காநின்ற நித்தியானந்தமே நமது ஸ்வரூபமெனத் தெரிவிக்கும்பொருட் டதனை நிசர்னந்தாணுபூதிப் பிரகரண மெனவும், பகுத்துக்கூறிய ஏழு பிரகரணங்களாம். இங்ஙன முறையாகக் கூறத்தொடங்கிய விப்பிரகரணங்களுண் முந்தின பிரகரணத்தில் இராகத்துவேஷாதிகளின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார்,

(4)

சு

சத்தப்பிரகரணம்.

சுலோகம்.

காமாத்யாஃஷோடஸகுணோஹேயோபாதேயதாம்கதாஃ
தேஷாமஸ்வரூபம்ப்ரதமம்தாவத்தத்ரநிசூப்யதே.

(௩)

இதனதுபொருள்.

காமமுதற் பதினாறு குணங்களில் இராகமுதற் பதின் மூன்றுத் தள்ளத்தக்கனவும், இச்சைமுதன் மூன்றுங் கொள் ளத்தக்கனவுமாம். அவைகளின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின் றது. இராகத்தி னம்சமே காமமாதலாற் காமாதியெனக் கூறி னார். இப்பதின்மூன்றும் இராகத்துவேஷங்களின் பரியாய மெனக் கொள்க.

எந்த இராகத்துவேஷங்களினாற் றிரிவித கரணங்களுந் திரிவிதகன்மங்களைச் செய்கின்றதோ, அந்த இராகத்துவே ஷங்களின் குணங்களை நிரூபிக்கிறோம். அவையாவன:- இரா கம், துவேஷம், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈரிஷை, அருயை, டம்பம், தர்ப்பம், அகந் காமெனப் பதின்மூன்றும். இப்பதின்மூன்றும் மோட்ச மடைதற்கு விக்கினமாயிருக்கின்றபடியா லிவற்றை முழுட்ச வானவர்கள் காலத்திரயங்களிலும் பரிசியாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இவைகளின்விவரம் வரு

மாறு:—

க. இராகம்.

பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு இராகமென்று பேர்; இதை முழுட்சு

5

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்.

எ

வான்வர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தி லிராவணன் பரதாரமான சீதையம்மனை யிச்சித்த இராகத் தினாலவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலான அநேக வந்தத்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னுஞ் சகோதரரான சுந்தோபகந்தரா ளிருவருந் திலோத்தமையைக்கண் மின்பாரி என்பாரியென் றடித்துக்கொண்டிறந்ததும், இன்னு மநேகம்பேர் இந்த இரா கத்தினுற் றுக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக் கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களு மிந்த இராகத்தினு லநேக துக்க மனுபவிப்பதைப் பிரத்தியட்ச மாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்க ளிடத்திலு மிந்த இராகமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப் பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த இராகத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

உ. துவேஷம்.

இப்படியே தனக்கொருவ னபகாரம் பண்ணினு லவனுக் குப் பதிலபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்துவரு கிற சித்தவிருத்திக்குத் துவேஷமென்று பேர். இதை முழுட் சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விட்டுவிடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் இரணியகசிபன் மன்றமையனைக்கொன்ற நாரா யணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற துவேஷத்தினு லவனு

6

அ

சத்தப்பிரகரணம்.

டைய பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்
களி லபகீர்த்திக ளிவைமுதலான அநேக வளர்த்தங்க ளனுப
வித்தது மின்னு மநேகம்பே மிர்தத் துவேஷத்தினால் துக்க
மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியி
னாலும், இப்போ திருக்கிறபேர்களு மிர்தத் துவேஷத்தினால்
லநேகதுக்க மனுபவிப்பதைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்
கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலு
மிந்தத் துவேஷமிருந்தாற், துக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று
தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தத் துவேஷத்தை முழுட்சுவா
னவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

ந. காமம்.

இப்படியே புத்திரமித்திர களத்திர கிரகக் கிராம சேஷத்
திர தனதான்யாதிகண் மேன்மேலுஞ் சம்பாதிக்க வேண்டு
மென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்குக் காமமென்று
பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள், காலத்திரயத்திலு மில்லா
மற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய
தென்றால், பூருவத்தில் நரகாசுரன் இலட்சம் ஸ்திரீகளைக் கலி
யாணஞ்செய்வதற் காசித்துத் தேவஸ்திரீகள் பதினாயிரம்பேர்
களைச் சிறைபிடித்து வந்ததைக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியா
லவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்
களி லபகீர்த்தி யிவைமுதலான துக்கங்களனுபவித்ததுமின்னு
மனேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்
டிருக்கிறோமானபடியினாலும் மிப்போதிருக்கிறபேர்களு மிர்தக்
காமத்தினால் லநேகதுக்க மனுபவிப்பதைப் பிரத்திடட்சமாகக்

7

இராகத்துவேஷாதப்பிரகரணம்.

கூ

கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேங்க ளிடத்திலு மிர்தக் காமமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்க ளென்று. தோற்றுகிறபடியினாலும், இர்தக் காமத்தை முழுட் கவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

சு. குரோதம்.

இப்படியே தனக்குவேண்டிய காரியங்களி லொருவன் விக்கினம்பண்ணினா லவனிடத்தி லாக்கிரகமாக விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்குக் குரோதமென்று பேர். இதை முழுட்கவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத் மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய தென்றால், பூர்வத்தில் பகாசூரன் நனது புசிப்பிற்கு விக்கினஞ்செய்த. வீமராஜன்பேரிற் குரோதம்வைத்ததனாலவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அனேக வர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்ன மனே கம்பே ரிர்தக் குரோதத்தினால் றுக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்தி ரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மான்படியினாலும், இப்போதிருக் கிறபேர்க ளிர்தக் குரோதத்தினாற் றுக்கமனுபவிக்கிறது பிரக் தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப் போகிறபேர்களிடத்தி லிர்தக் குரோதமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிர்தக் குரோ தத்தை முழுட்கவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டி யது சித்தம்.

ரு. உலோபம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களி லொருத் தருக் கொருகாசளவு செலவுபண்ணலாகாதென்று விகற்பித்து

வருகிற சித்தவிருத்திக்கு உலோபமென்று பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூர்வத்தில் துரியோதனனுனவன் சூதாடிகெலித்த பாண்டவர்களுடைய இராச்சியத்தி லவர்கள் வசிக்கக்கூட விடங்கொடுக்க மாட்டேனென்ற உலோபத்தினு லவன் பிராணஹானி, பந்து நாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அனேக வநர்த்தங்க ளனுபவித்ததும், இன்னு மனேகம் பேர் துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாஸ்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த உலோபத்தினு லநேகதுக்க மனுபவிப்பதும் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறங்கப்போகிறபேர்களிடத்திலு மிந்த உலோபம் இருந்தாற் துக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த உலோபத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

॥

கூ. மோகம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்பேரிற்பிரியமோதப் பிரமோதமாய் விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு மோகமென்று பேர். இந்த மோகத்தை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூர்வத்தில் தசரதமகாராஜன் தனது ஜேஷ்டபுத்திரான ஸ்ரீராமன் பேரில்வைத்த மோகத்தினு லவர் மாத்ருவாக்கிய பரிபாலன நிமித்தங் காட்டுக்குப்போக அதனு லிவர் பிராணஹானி

9

இராகத்துவேஷாதீப்பிரகரணம்.

கக

பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யினை முதலான அநேக வரத்தங்க ளனுபவித்தது மின்னுமிந்த மோகத்தினு லநேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ் சாஸ்திரங் களிற் கண்டிருக்கிறோ மாணபடியினுலும், இப்போதிருக்கிற பேர்க ளிந்த மோகத்தினு லநேகந் துக்கங்க ளனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினுலும், இனிப் பிறக்கப் போகிறபேர்களிடத்திலு மிந்த மோகமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினுலு மிந்த மோக த்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டி யது சித்தம்.

எ. மதம்.

இப்படியே ஐஸ்வரியர் தமக்குள் மதத்தினுற் கெர்வித் துக் கிருத்தியாகிருத்தியந் தெரியாமல் ிகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு மதமென்று பேர். இந்த மதத்தை முழுட் சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் கார்த்தவிரியார்ச்சுனானவன் நன்னிடத்தில் வந்த மகாரிஷி யான நாரதரை மதித் துபசாரம்பண்ணுமற் கெர்வித்திருந்த தைக்கேட்ட பரசுராமனா லவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி யினை முதலான அநேக வரத்தங்களனுபவித்தது மின்னு மிந்த மதத்தினால் அநேகம்பேர் துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக் கிறோ மாணபடியினுலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த மதத் தினு லநேகதுக்க மனுபவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக் கண்

டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கபோகிறபேர்க ளிடத்திலும் இந்த மதமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த மதத்தை முழுட்சுவானவர் கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

அ. மச்சரம்.

இப்படியே ஒருத்தர் சுகமாயிருந்தா லவர்களைப் பார்த்துச் சகிக்காமல் விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு மச்சர மென்று பேர். இந்த மச்சரத்தை முழுட்சுவானவர்கள் காலத் திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் சிசுபாலனாவன் தருமராஜன் ராஜசூயயர்கத்தி லக்கிர தாம்பூலம் வாங்கத் தக் கவராரென்று விசாரித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்குக் கொடுத்ததைச் சகிக்காமல் மச்சரப்பட்டதினா லவனுடைய பிராண ஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அனேக வனர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னு மிந்த மச்சரத்தினா லநேகம்பேர் துக்கமே யனுபவித்ததுங், சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போ திருக்கிற பேர்க ளிந்த மச்சரத்தினாற் றுக்கமே யனுபவிக்கிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப் போகிறபேர்க ளிடத்திலு மிந்த மச்சர மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த மச்சரத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இராகத் துவேஷா தீப்பிரகரணம்.

கூ.

கூ. ஈரிஷை.

இப்படியே தனக்குவந்த துக்கம் பிரத்தியாருக்கு வரலா
காதாவென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு ஈரிஷை
யென்று பேர். இந்த ஈரிஷையை முழுட்கவானவர்கள் காலத்
திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது.
ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் அருணாட்சதன்
தனக்கு வந்த துக்கம் தனதிஷ்டனான வாணசுரனுக்கு வரலா
காதாவென் றெதிர்த்த வீரிஷையினால் பிராணஹானி, பந்து
நாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முத
லான அநேக வநர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னு மிந்த வீரி
ஷையினு லநேகம்பேர் துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற்
கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க
ளிந்த வீரிஷையினுற் றுக்கமே யனுபவிப்பதைப் பிரத்தியுட்ச
மாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலு மினிப் பிறக்கப்போகிற பேர்க
ளிடத்திலு மிந்த வீரிஷை யிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்
பார்களுென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த வீரிஷையை
முழுட்கவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்
தம்.

கூ. அசுயை.

இப்படியே தனக்குவந்த சுகம் பராருக்கு வரலாமா
வென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அசுயை
யென்று பேர். இதை முழுட்கவானவர்கள் காலத்திரயத்
திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்
விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பவுண்டரீக வாசுதேவ்

கசு

சத்தப்பிரகரணம்.

னனவன் தனக்கும் வாசுதேவன், கிருஷ்ணனுக்கும் வாசுதேவ
னென்று பேராவென்கிற அசூயையினு லவரிடத் தெதிர்த்துப்
பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி
ல்பகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக வர்த்தங்க ளனுபவித்தது
மின்னு மநேகம்பேரிந்த வசூயையினுற் றுக்கமே யனுபவித்த
துஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும்,
இப்போதிருக்கிறபேர்களு மிந்த அசூயையினுற் றுக்கமே யனு
பவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும்,
இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்தி லிந்த வசூயை யிருந்
தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியி
னாலு மிந்த அசூயையை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா
விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கக. டம்பம்.

இப்படியே தான் பண்ணின தருமத்தை நாலுபேரும்
பார்த்து பளா நன்றியிருக்கின்றதென்று சொல்லவேண்டு
மென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு டம்பமென்று
பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரையத்திலு மில்லா
மற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய
தென்றால், பூருவத்தில் நபூருவமகராஜனுவன் தூருவாசரிஷி
யைப் பார்த்து நான்செய்த யாகங்களைப்போல யார்செய்யப்
போகிறார்கள், இது நன்றியிருக்கிறதேயென்று கேட்க,
யானைத் துதிக்கைபோல ஆயிரம்வருஷம் நெய்சொரிந்து
யாகஞ்செய்தவனு மிப்படி கேட்கவில்லை. ஈதென்ன டம்ப
யாகமென்று சொன்னவுரைக் கோபித்த அவனது யாகத்

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்.

கரு

தேர்டு மவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக வநர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னு மிந்த டம்பத்தினு லநேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மான படியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த டம்பத்தினுற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலு மிந்த டம்பமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்று கிறபடியினாலு மிந்த டம்பத்தை முழுட்சவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கஉ. தர்ப்பம்.

இப்படியே புத்திர மித்திர களத்திர தூததானியாதி சம்பத்துத் தனக்கேயுண்டு, தனக்கொருத்தருஞ் சமானமில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்குத் தர்ப்பமென்று பேர். இதை முழுட்சவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய தென்றால், பூருவத்திற் சதகண்டராவணனானவன் ஐஸ்வரியத்திற் றனக்கொருத்தருஞ் சமானமில்லையென்று அமரர்களுக்கு உபத்திரவஞ் செய்ததை நாரத ரிராமருக்கறிவிக்க, அவர் பாரியான சீதையம்மனா லவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக வநர்த்தங்க ளனுபவித்தது மின்னு மிந்தத் தர்ப்பத்தினு லநேகம்பேர் துக்கமே யனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற்

14

கக்

சுத்தப்பிரகரணம்.

கீண்டிருக்கிறோ மான்படியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்தத் தர்ப்பத்தினும், றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியட்ச மாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்க்கிடத்திலு மிந்தத் தர்ப்பமிருந்தாற் றுக்கமே யனுப பார்க்கொன்று தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்தத் தர்ப்பத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

காட. அகங்காரம்.

இப்படியே அடா என்னை யறியாயா! நான் பிடித்த காரி யம் விடுவேனா! நீயாவெனக்குப் புத்திசொல்கிறவனென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அகங்கார மென்றுபேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமல் சர் வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென் றால், பூருவத்தில் மதுகைடவரென்பவர்கள் மகாவிஷ்ணு வேர்டு பதினாயிரம்வருஷம் யுத்தஞ்செய் தினையாம லவர்வரங் களுக் காசியாமற் றுங்களந்த விஷ்ணுவுக்கு வரங்கொடுத்த அகங்காரத்தினும் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹானி, இகபரங்களி லபகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக வர்த் தங்க ளனுபவித்தது மின்னு மிந்த அகங்காரத்தினு லநேகம் பேர். துக்கமனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மான்படியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்க ளிந்த அகங்காரத் தினும் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக் கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்க்கிடத்தி லிந்த அகங்காரமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்க ளென்று

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம். கள

தோற்றுகிறபடியினாலு மிந்த அகங்காரத்தை முழுட்கவான வர்கள் சர்வாத்மன விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இந்த இராகமுதல் அகங்கார மீறான பதின்மூன்று குணங்களினு விராவணன்முதல் மதுகைடவர்க வீரனபேர் கள் மஹாசமர்த்தர்களாபிருந்து மலர்கள் பிராணஹானி முத லான அநேக வளர்த்தங்கண் முன்னனுபவித்தது சாத்திரங்க ளிற் கண்டிருக்கிறே மாணபடியினாலு மிப்படியே சத்தியவர்த் தமான காலத்திலு மிந்த இராகாதி குணங்களா லநேகஜனங்கள் பிராணஹானிகளும், அநேக ரோகங்களும், அநேக திரவிய நாசங்களும், பந்துக்கள் விரோதங்களும், அபகீர்த்திகளும் இவை முதலான அநேக வளர்த்தங்க ளனுபவிக்கிற்று பிரத்தி யட்சமாகக் கண்டிருக்கிறே மாணபடியினாலும், இனிப் பிறக் கப்போகிறபேர்களு மிந்த இராகாதி குணங்களி னின்றும் விடு படாமற் போனார்களாகி விப்படியே யநேக வளர்த்தங்க ளனுப விப்பார்களென்று தோற்றப்படுகிற படியினாலும், இந்த இரா காதி பதின்மூன்று குணங்களு மோக்ஷமார்க்கத்துக்குச் சத் துருவாயிருக்கிறபடியினாலும், ஜநமரணப் பிரவாகரூபமான நரகத்துக் கேதுவாயிருக்கிறபடியினாலும், இப் பதின்மூன்று குணங்களையு முழுட்கவானவர்கள் சர்வாத்மன விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம். இவைகளாலுண்டான ஜநமரணமே நரகமென்பதாம். இதற்குச் சமுசயமில்லை. ஜநமரணரூப மான தேகமே நரகமென்பதற்குப் பிரமாணம்: எங்கே சரீர முண்டோ, அங்கேயெல்லாந் துக்கமுண்டு; எங்கே சரீரமில் லையோ அங்கேயெல்லாந் துக்கமில்லையென்று வேதத்திற்

விசர்ச்சாபிருக்கிறபடியினு லீந்தச் சரீரமே சகல துக்கங்களுக் குஞ் சகல வந்தத்தங்களுக்கு மேதுவாக விருப்பதின லீந்தச் சரீரமே நரகமென்று சொன்னது சித்தம். ஆதலா லீந்தச் சரீ ரத்துக் கேதுவான விப் பதின்மூன்று குணங்களை யு முழுமடங் வாயிருக்கப்பட்டபேர்க ளவசியம் விட்டுவிடவேண்டியது சித் தம்.

இனிக் கொள்ளத்தக்கவைகளான விச்சைமுதன் மூன்று குணங்களை யு நிபுடிக்கிறோம். அவையாவன:--

கசு. இச்சை.

பசிதாகிமித்த மன்னபானுதி கிராகியமும், மலமுத்திர விசர்ச்சனமும் பண்ணவேண்டுமென்று வருகிற சித்தவிருத் திக் கிச்சையென்றுபேர். இவை பண்ணாமற்போனால் றுக்க மும் பண்ணினுற் சுகமூமாயிருக்கும். இதனை பர்தமோக்ஷஞ் சுவர்க்கநரகமில்லை யர்தலாற் கொள்ளத்தக்கதாம்.

கரு. பத்தி.

இப்படியே மஹாதேவரிடத்திற் பிரியம்வருகிற சித்த விருத்திக்குப் பத்தியென்றுபேர்.

ககூ. சிரத்தை.

குருவேதாந்தசாத்திரங்களின் மிகவும் விகலாசம்வைத்த சித்தவிருத்திக்குச் சிரத்தையென்று பேர். இந்தப் பத்திசிரத் தை முததியை யடைவிப்பதற் கேதுவாதலினாலும், பூருவத் திற் கூட்டுவாந்ததென்கிற மகாராசன் இந்தச் சிரத்தாபத்தி

(17)

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம். கக

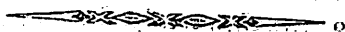
யினு் விரண்டுநாழிகையில் முத்தியை யடைந்தானென்று
சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மாண்புடையினுலும் முழுட்சு
வானவர்க ளிந்தச் சிரத்தாபத்திகளை யவசியம் புண்ணவேண்
டியது சித்தம். இராகாதி பதினாறுகுணங்களும் நிருபிக்கப்
பட்டன.

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்

சுப் பூரணம்.

இரண்டாவது

சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்திற் கற்பனாபமான விஷயசுக்களைப்
பிரியமாக விசுவசித் ததிற் சுழலாநின்ற மனோவிருத்திக் கவைக
டுன்பமெனத் தெரிவித் தவ்விருத்தியை விஷயசுக்களினின்று
நீக்கி மேல் யதார்த்தசுத்திற் பிரியம்வைக்கும்படி செய்ததனா
லுண்டான சிரத்தாபத்தியினுற் சித்தசுத்தியுண்டாக்கி, பின்பு
அவ் யதார்த்தம் வெளிப்படுதற் கேதுவான சாதனசதுஷ்டயப்
பிரகரணம் நிருபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

சதுஷ்டயம்ஸாதநாநாம்வேதாந்தேஷாப்ரதிஷ்டதம்

தஸ்யஸ்வரூபம்க்ரமதஸ்தாவத்தத்நிருப்யதே.

(ச)

(18)

உ. 0.

சத்தப்பிரகரணம்.

இதனதுபொருள்.

வேதாந்தத்தி லுக்கு சாதனங்க ளதிகாரிகளுக்காகச் சொல்லியிருக்கின்றன. எந்தச் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியி னுன் யாவரும் மோகூதமடைவார்களோ, வந்தச் சாதனசது ஷ்டய சம்பத்தியை நிரூபிக்கிறோம்.

அவையாவன: நித்தியாநித்திய வஸ்துவிலேகம், இகபர முத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிசட்கசம்பத்தி, முழு ட்சுத்துவமென நான்குவிதமாம். இவற்றில் நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமென்பது பிரமமே நித்தியவஸ்து, சுகத் தநித் தியவஸ்துவெனப் பகுத்தறிவதாம்.

இச்சக மநித்தியமென்ப தெப்படியென்றால், இவை பூத பவுதிகாத்மகமானபடியின லனித்தியமேயாம். இங்ஙனம் பூத பவுதிகாத்மகமாகத் தோற்றப்படுகிற சுகத்தின்முன்னே பவு திகங்களுக் கநித்தியத்துவம் நிரூபிக்கிறோம்.

அப்பவுதிகமாவ தியாதெனில் நால்வகையோனி, எழு வகைத்தோற்றம், எண்பத்துநான்குலகூதம் பேதங்களாயுள்ள சரீரங்களாம்.

அவற்றில் நால்வகையோனி யென்பது சராயுசம் அண்டசஞ் சுவேதசம் உற்பீசமென்பனவாம். இவற்றிற் பையிற் கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பது சராயுசமும், முட்டையிற் கட்டுப் பட்டுப் பிறப்பது அண்டசமும், வியர்வையிடமாகப் பிறப் பது சுவேதசமும், பூமிவீடமாகப் பிறப்பது உற்பீசமும்.

எழுவகைத்தோற்றமென்பது தேவரும் மானிடரும் மிருகமும் பட்சிகளும் ஊர்வனவும் நீர்வாழ்வனவுந் தாபரங்களுமாம்.

எண்பத்துநான்குலகும் பேதமென்பது தேவபேதம் பதினாலகும், மானிடபேத மொன்பதுலகும், மிருகபேதம் பத்துலகும், பட்சிபேதம் பத்துலகும், ஊர்வனபேதம் பதினொருலகும், நீர்வாழ்வனபேதம் பத்துலகும், தாபரபேதம் பதினெட்டுலகும்.

இவற்றில் தேவ கந்தருவ சித்த சாத்திய கின்னர கிம்புருட சூர்யக வித்தியாதர யட்ச ராக்ஷத பூதப்பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி வேதாள ஆதியான தேவசரீரங்களும், மனு மான்தாதி சக்கிரவர்த்தி பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் முதலான நரசரீரங்களும், காமதேனு சிம்ம முதலான மிருக சரீரங்களும், அன்னக் கருடன் முதலான பட்சிசரீரங்களும், சேட னெறும்பு முதலிய ஜர்வனசரீரங்களும், மகர் மச்சக் கூர்மமுதலிய நீர்வாழ்வன சரீரங்களும், கற்பகவிருகும் பாரி சாதமுதலிய தாபரசரீரங்களுமாம்.

பூர்வத்தி லித்தேவர்முதலிய எண்பத்துநான்குலகும் பேதமாயுள்ள சரீரங்களும் நசித்துப்போனது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்படியே சத்தியவர்த்த மான காலத்திலுமிருக்கின்ற மாதா பிதா முதலான சகல சரீரங்களும் நசிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற சகல சரீரங்களு மிப்படியே நசிக்குமென்று தோற்றப்படுகிறபடியினாலும் மிந்தப் பவுதிக மான சகலசரீரங்களும் அரித்தியமென்பது சித்தம்.

இப்படியே பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களுக்கும் அறித்தி
யத்துவம் நிரூபிக்கிறோம்.

அஃதெப்படியென்றால், இப்பூதங்கள் பிறந்திருக்கிறபடி
யினாலும், அவ்வயிகள் யிருக்கிறபடியினாலும், பிரளயகால
த்தி னனித்துப்போகிறபடியினாலும் அறித்தியமேயாம்.

அவைக ளெப்படி நிகர்கிறதென்றால், பிரமப்பிரளயம்
வருகிறகாலத்திற் பனிரண்டுசூரியர்களு முதய்மாய் னுறு
வருஷ மழையில்லாமலெரித்துச் சகத்தெல்லாம் பஸ்பம்பண்
ணிப் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த வாதிசேடனுடைய
மகுடங்களைப் பஸ்பம்பண்ணுகிறபோ தந்த வாதிசேட
னுடைய முகங்களிலிருந்து காளகூட விஷாக்கினிபிறந் தந்த
விஷாக்கினியுஞ் சூரியாக்கினியுங்கூடி யந்த ஆதிசேடன்முதற்
றுவாதசாதித்தானையும் பஸ்பம்பண்ணி யப்படிப் பஸ்பம்
பண்ணின அக்கினியினின்றஞ் சத்தமகா மேகங்கள் பிறந்து
நூறுவருஷம் யானைத்துதிக்கையேபால் வருஷதாரைகள் வரு
ஷிக்கும். அந்தவருஷசலமே காரணமாரிற்கும். அந்தச்சலத்
தில் அப்பூமி பஸ்பம் விரயமாகும். அப்போதந்தச்சலம் வாயு
ஸ்தம்பமாயிடுகிறது. அப்படி நிற்கின்ற சலத்தில் வடவானலம்
பிறந் தந்த ஷகாரசனவமான சலமெல்லாங் கிரகிக்கும். அவ்வட
வாக்கினியும் பிரசண்டவாயுவி. லீனமாகும். அந்த வாயுவு
மரிகாச்சத்தி லீனமாகும். அவ்வாகாசமு மஞ்ஞானத்தி லீனமா
கும். அவ்வஞ்ஞானமும் பிரமத்தி லீனமாகும். அப்பிரம
கிமானறமே சேஷித்துநிற்கும். ஆனபடியினாற் பஞ்சபூத பவு
திகாத்தமகமான சகத் தறித்தியமென்று சொன்னதும், இப்படி

விசேஷித்துநின்ற பிரமத்துக்கு வேறே காரணமில்லாதபடியாற் பிரமமே நித்தியமென்று சொன்னதும் சித்தம்.

இங்ஙனம் நித்தியாநித்திய லஸ்துக்களி னிச்சயந் தெரிதலாகிய முதற்சாதனங் கைவந்தாற் போதாதோனென்றாற் போதாது. ஏன் போதாதென்றால் சிலவித்துவான்கள் சாஸ்திரபாண்டித்தியத்தினாலாத்மாவொன்றுமேநித்தியமென்றும் சகத் தநித்தியமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்திரீ புத்திர தனதானியாதி போகங்களி லிச்சைவைத்துக்கொண்டிருக்கிற இன லநித்தியமானது நித்தியமென்றுவரு மாதலா னிரண்டாஞ் சாதனமான விகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும்.

இவ்விகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமாவ தியாதென்ற லதையும் நிரூபிக்கிறோம்.

அஃதாவது: இகலோக வைராக்கியமென்றும், பரலோக வைராக்கியமென்று பிரணமிவிதமாம்.

இவற்றி லிகலோக வைராக்கியமாவது: ஸர்க்கு சந்தன வரிதாதி விஷயங்களில், வார்த்தாசன மூத்திரபுரிஷங்களி லெப்படி யிச்சைவாராதோ, அப்படி யிச்சைவாராமற் போகிறது. இவ்வித வைராக்கிய மில்லாவிட்டா லிகத்திற் றுன்சம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிற புத்திர பித்திர களத்திர பசி பிரத்தியபல் பந்து கிரக கிராமசூத்திர தனதானியாதிகன் முதலியவற் றைச் சம்பாதிக்க வேண்டு மென்றால் மிகவும் பிரயாச அசாத் தியமாயிருக்கிறபடியினாலும், பிரயாசைப்பட்ட டெத்தனம்பண்ணினால் அப்படி யெத்தனம்பண்ணின பதார்த்தங்களிற் சிறிது

(22)

கூடிவருகிறது சிறிது கூடிவராமலும் போகிறபடியினாலும், அப்படிக்கூடிவராதபதார்த்தத்தை தொட்டு வெகுநுக்கபரம்பரைகள் வருகிறபடியினாலும், அந்தத் துக்கத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிறவேளையிற் பெரியோர்களா யிருக்கப்பட்ட பேர்கள்வந் தேதாகிலுந் சற்காரம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டதுண்டானு லவர்கள்பேரில் யுத்தாயுத்தங்கள் தெரியாமற் கடினமா யிருக்கப்பட்ட சொல்லினுற் றிரஸ்காரம்பண்ணுகிறான். அவர்களை யப்படி சொல்கின்றபோது வீட்டிற்றாயார் முதலானபேர் பிரிய வசனஞ்சொல்லிப் பெரியவர்களை யப்படிச் சொல்லலாமாவென்று சொன்னதே யுண்டானு லவர்கள் பேரி லாக்கிரகமாக விழுந்து யுத்தாயுத்தமில்லாத கடினமான சொல்லினு னிராகரிக்கிறானபடியினாலும், அப்படி நிராகரித்ததனு லநேக வனர்த்தங்களும், அநேகதோஷங்களும் வருகிறபடியினாலும், அப்பாவத்தினுல் நரகங்களில் விழுகிறானபடியினாலும், இப்படி யசாத்தியமான பதார்த்தங்களினு லித்தனை யனர்த்தங்கள் பிறக்கச்சே சாத்தியமான பதார்த்தங்களினு லனர்த்தங்கள் வருகிறதற்குச் சொல்லவேண்டுமா?

அஃதெப்படியென்றால், சாத்தியமான வொருபென்சா தியைத் தொட்டுச் சோரபயங்களும், தாயார் தகப்பனார் விரோதங்களும், அண்ணன் தம்பி விரோதங்களும், அன்றிக் தான் செய்யவேண்டு மென்கிற நல்ல காரியங்களும் விரோதமாய்த் தன்னை யெண்ணாமல் நடக்கிறபடியினாலும் துக்கமே தோற்றுகிறது. இப்படியே சாத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தனத் தைக்குறித்துத் தாயாதிகள் பயமும், இராஜசோராக்கினி பய

மும், இன்னும் இவை முதலான மகாபயதுக்கங்களுக் கேதுவாயிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்தியமான புத்திரனைத் தொட்டுச் சொன்னபேச்சுக் கேளாமற் றிரிகிறுனென்றும், புத்திசாலியாகாமற் போனுனென்றும், சாட்சோர்னாகத் திரிகிறுனென்றும், இவை முதலான அனேக துக்கங்கள் வருகிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்தியமான சாத்தியமாயிருக்கப்பட்ட விப்பதார்த்தங்களினுற் றுக்கமே தோற்றுகிறதானபடியினாலும் இந்த விகலோக வைராக்கியமும் அவசியஞ்சம்பாதிக்கவேண்டியது சித்தம்.

பரலோக வைராக்கியமான தேதென்றால், சுவர்க்கலோகமுதற் சத்தியலோகம் வரைக்குமுள்ள சகலலோகபோகங்களும் வார்த்தாசனமூத்திர புரீஷங்களி லெப்படி பிச்சையிலையோ? அப்படி பிச்சையற்றுப் போகிறதாம்.

இப் பரலோகவைராக்கியம் பண்ணுமற்போனுற் றேறாஷமென்னவென்றால், இகத்தில் நகுஷமகாராசன் தேவேந்திரபோகத்தின்பேரி லிச்சைப்பட்டுச் சோடசமகாதானங்களுமகவமேதயாகங்களுஞ்செய்து சுவர்க்கத்துக்குப்போய்த் தேவேந்திரப்பட்டமுற் கட்டிக்கொண்டிருநிராணியோடு போதிக்கவேண்டுமென்ற அதிகபரபரப்பினுற் பல்லக்கெடுக்கிற சத்தரிஷிகளில் அகத்தியரிஷியை யவமானம் பண்ணினபடியினு லவர்சபிக்க அச்சாபத்தினு லவ் விந்திராணிபோகமுதலான சகலபோகங்களும் வியர்த்தமாய்த் தான் பண்ணின் எக்கியதான பலன்களும் வியர்த்தமாய் மலைப்பாம்பாய்ப் பூமியில் விழுந்து போனபடியினாலும், இன்னு டிநேருட்பேர் சுவர்க்காதிபோகங்கள் வேண்டுமென்ற வாசையினு லநேக எக்கியங்களு மநேக

(24)

திருமங்களுக்குச் செய்து அவைகள் வியர்த்தமாய்நேக துக்கங்க
ளனுபவிக்கிறார்களானபடியினாலும், அச்சுவர்க்கலோகமுதற்
சத்தியலோகபரியந்தமுள்ளலோகங்களிலிருக்கிறபிரமாதிகல
தேவதைகளுக்குச் சகலரிஷிகளு மொருத்தருக் கொடுத்த ரன்னி
யோன்னிய சாபத்தினாலு மொருத்தர் பெண்கூரதியை யொ
ருத்த ரபகரிக்கிறபடியினாலும், இராட்சதர்கள் ராச்சியங் கட
டிக்கொண்டு போவார்க ளென்கிற பயத்தினாலு மொருத்தர்
ஐஸ்வரியத்தை யொருத்தர் அபகரிக்கிறபடியினால் மிப்படியே
வைகுண்டத்திலுங் கைலாசத்திலு மிருக்கிறபேர்கள்கூட
அன்னியோன்னிய சாயங்குறிநற் துக்கரூபமாயிருக்கிறபடி
யினாலு மவ்விடமடைதற்கு மிகவும் பிரயாச அசாத்தியமா
யிருக்கிறபடியினாலும் அவசியமாய்ப் பரலோகவைராக்கியம்
பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இப்படி யிதர வைராக்கியங்களாற் சகல போகங்களை
யுஞ் சுகதுக்க கன்மங்களையும் விட்டு நிராசையா யிருக்கிற
விரண்டாஞ் சாதனங் கைவந்தாற் போதாதோ வென்னிற்
போதாது. ஏன் போதாதென்றால், சில பாஷண்டர்கள்
காஷாயந்தரித்துச் சன்னியாசியென்று பேரிட்டுக்கொண்டு,
சம்சாரத்தையும் மோட்சப் பிரதானமான கன்மங்களையும்
விட்டுத் தன்சரிசவுக்கியம்பண்ணும்பொருட்டுக்குட்சிவாதை
திரச் சில வித்தைகளை கற்றுக்கொண்டு தான் பெரியவனென்
கிற பேரினவெனக்குச் சமான்மாரென் றகங்கரித்துஞ் சுபித்
துந் திட்டியு மிதனால் வெகுதுக்க மடைந்தவனாக மூன்னுள்ள
வில்லறமும் பின்னுள்ள துறவறமு மின்றி யுபயப் பிரஷ்டத்
துவம் வருகிறபடியினால் மூன்றாஞ் சாதனமான சமாதிசட்க
சம்பத்தியுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும்.

சாதனசதுஷ்டயப்பிற்கரணம்.

உள

சுமாதிசட்கசம்பத்தியாவ தியாதென்னி ல்தையும் நீரு
பிக்கிறோம்.

அவையாவன: சமம், தமம், உபரதி, திதிட்டை, சமா
தானம், சிரத்தை யென ஆறுவிதமாம்.

இவற்றிற் சமமாவது: மனோநிக்கிரகம். அஃதாவது மன
தைச் சலியாம லகத்தி டடக்குவதாம்.

இந்த மனோநிக்கிரகஞ் செய்யாமற்போனாற் பூருவத்தி
லபிமானித்திருந்த பதார்த்தங்க ணசித்து மவைகளை வாச
னையா நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கும். அதனாற் றுக்கமே
யுண்டாயிருக்கிறபடியினாலும், சத்தியவர்த்தமான காலத்திற்
றான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களின் மிகுந்த மோகமா யவை
களை நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கும். அப்போ தப் பதார்த
தங்களுக்குச் சற்று விக்கினம்வந்த துண்டான லதனால் மிக
வுந் துக்கமே தோற்றுக்கிறபடியினாலும், இனி வரப்போகிற
பதார்த்தங்களை வாசனையா நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கும்.
அவை வராமற்போனாற் றுக்கமே விளைகிறபடியினாலும், இத்
துக்கங்கண் மனதி லுடைந்திருக்கச்சே பெரியோர்களது வச
னங்கள் பிடிபடாதபடியினாலும், இந்த மனோநிக்கிரக ம்வ
சியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

தமமாவது: பாகியேந்திரிய நிக்கிரகம். அஃதாவது
சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், வாக்காதி கண்மேந்
திரிய பஞ்சகமும் இவ் விர்திரியங்களைச் செயம்பண்ணுமற்
போனா லிப் பாகேந்திரியம் விஷயங்களின்போய் விழும். அப்

பழியேபோய் விழுந்ததேயுண்டானு லதனால் மகத்தான ஹானிவரும். அஃதெப்படியென்றால், சத்தியவிஷயத்தினால் மாணுக்கெப்படி ஹானிவந்ததோ, பரிசுவிஷயத்தினால் யானைக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, ரூபவிஷயத்தினால் விட்டிழம்பூச்சிக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, இரசவிஷயத்தினால் மீனுக் கெப் படி ஹானிவந்ததோ, கந்தவிஷயத்தினால் வண்டுக்கெப்படி ஹானிவந்ததோ, அப்படியே இந்தப் பாகியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் சென்றால், 'மகத்தான ஹானிவருமானபடியினு லிப்பாகியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் போய் விழாம லவசி யம்' சிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டியது சித்தம்.

உபரதியாவது: ஈஷணத்திரயத் தியாகப் பூருவகமான சர்வகர்ம சந்தியாசமாம்.

அக்கன்மமாவது: பாவகன்மமெனவும், புண்ணியகன்ம மெனவு மிரண்டாம். இவற்றிற் பாவகன்மத்தினு னரகப் பிராப்தியுந் திரியக்காதி சரீரமும் வருகிறபடியினு லிந்தப் பாவ கன்ம மவசியஞ் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே புண்ணிய கன்மம் காமியார்த்தமாகச் செய் வானேயாகிற் றுலுக்கலோகப் பிராப்தியும் தேவத்துவமும் மேற்கீழ்ப் போகிறதும் வருகிறதும் ஹானிகிருத்திகளும் லாபாலாபங்களுஞ் ஜநமரணங்களும் வருகிறபடியினு லிந்தக் காமியார்த்தமான புண்ணிய கன்மங்களையுஞ் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இப்புண்ணியகன்மம் பகவத் பிரீதியாகப் பண்ணினு னிங்காமமாம்.

இந்நிட்காம புண்ணியத்துவாரா சித்தசுத்திவரும், இச் சித்தசுத்தித்துவாரா சற்குருலாபங்கிடைக்கும்; இச் சற்குருலாபத்துவாரா சிரவண முண்டாம்; இச்சிரவணத்துவாராமனனமுண்டாம்; இம்மனனத்துவாரா நிதித்தியாசன முண்டாம்; இந்நிதித்தியாசனத்துவாராசமாதிரானமுண்டாம்; இந்த ஞானத்துவாரா மோட்சமடைவார்களாதலாற் புண்ணிய கன்மங்களை நிட்காமமா யவசியஞ் செய்யவேண்டியது சித்தம்.

ஈஷணத்திரயத்தியாகமாவது தனத்தினிடத்தும் புத்திரனிடத்தூர் தாரத்தினிடத்து மிருக்கின்ற விச்சையை நீக்குதலாம்.

இவ்விதமான வுபரதியை யவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

திதிகைசூயாவது: சுகதுக்கங்கள் வரிற் பொருத்திருத்தலாம். அஃதாவது தான் சம்பாதித்திருக்கிற புத்ர மித்ர களத்ராதியான சகல பதார்த்தங்களும் செவ்விதாயிருந்தாற் சுகம். அப் பதார்த்தங்களுக் கோர் விக்கினம் வந்தாற் துக்கம். இச் சுகதுக்கங்கள், லாபாலாபங்கள், மாநாவமானங்கள், செயாப செயங்களாகிய இவை வந்தபோது சம்மாய்ச் சகித்திருத்தலும், தன்னை யொருவர் வாதிக்கிற் றான் தண்டிப்பதற் கதிசார மிருத்தும் தண்டியாமல் பொறுத்த லிவை முதலன்னவைகளிற் சகித்திருப்பதாம்.

இத்திதீட்சை பண்ணுமற்போனால் இத்தொந்தங்களிலகப்பட்ட அநேக வநர்த்தங்களு மநேகபாபங்களு மநேக சாஞ்சல்யங்களுந் தேகசோஷண்களும் பெரியோர்கள் சஹ

(28)

கூ. 0.

சுத்தப்பிரகரணம்.

வரிசத்துக்கு விக்கினங்களு மவர்கள்சொல்லும் வசனங்கள் மனதிற றியாமல்போகிறது மிவை முதலான தோஷங்கள் அநேகமிருக்கிறபடியினால் இப்பொறுமை ரூபமா யிருக்கப் பட்ட திதிட்சை பவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சமாதானமாவது: சடேந்திரியங்களையுஞ் சிரவணத்தி னிறுத்தல். அஃதாவது: பெரியோர்களுிடத்திற்சேர்ந்து சிர வணம் பண்ணுகிறகாலத்தில் மனது மிந்திரியங்களும் வாசன வசத்திற் செல்லாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்தின்பேரிலே சாத் திரமாக நிறுத்தலாம். இதைப் பண்ணாமற்போனால் பெரி யோர்கள் வசனிக்கும் வசனங்கள் மனதிற் பிடிபடாமல் விஷ யங்களிற் சென்றுகொண்டிருக்கும். அதனால் பெரியோர்கள் சொன்னதிற் பயனில்லாமற் றுவினைத்திருக்கிற காரியமு மாகாமல் உபயப் பிரஷ்டத்துவம்வரும். அதனு லநேக துக் கப்பிராப்திகளுண்டா மதனால் மோட்சத்துக்கு விக்கினங்கள் வருகிறபடியினு லினிச் சமாதானம் அவசியம் பண்ணவேண் டியது சித்தம்.

சிரத்தையாவது: பத்தி விகவாசமென விரண்டாம்.

அவையாவன: தாய்தந்தை முதலானவர்களிடத்தி லிருக் கிற பிரியங்களெல்லாஞ் சற்குரு வேதாந்த வாக்கியங்களிடத்தி லேகாக்கிரமாகவைப்பது விகவாசமும், ஈஸ்வரனிடத் தேகாக் கிரமாக வைப்பது பத்தியுமாம்.

இவற்றில் சற்குருவினிடத்தின் மிகவும் விகவாசம் பண் ணவேண்டியது. ஏன் பண்ணவேண்டியதென்றால், அவ முகினம் முன்னதாக நிறுபிக்கிறோம்.

(29)

சாதனசதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

நக

அஃதாவது: பிராந்திரகிதராயும், பரிபூரணராயும், ஞானம் பத்தி வைராக்கிய சம்பன்னராயும், நிரந்தர சந்தோஷத்தை யடைந்தவராயும், நித்தியதிருப்தி யடைந்தவராயும், சச்சிகானந்தப் பிரமஸ்வரூபராயும், தேசகால வஸ்து பரிச்சேத ரகிதராயும், சுசாதி விசாதி சுகதபேத ரகிதராயும், சட்பாவ விகாரரகிதராயும், சுத்த புத்த முத்த நித்திய பரமான்ந்தஸ்வரூபராயும், சர்வபரிபூரண கருணாசாகரராயும், நிர்வியாச்சிய, நிர்லேப, நிர்ச்சங்க, நிர்வாண, நிர்காம, நிருப, நிரந்தர, நிரவயவ, நிர்விசேஷானந்த, நிருபத்திரவ, நிபத்த, நிர்வேத்திய, நிரக்குண, நிரஞ்சன, நிர்ச்சல, நிர்நிரபஞ்ச ஸ்வரூபராயும், அச்சேத்திய, அக்கிலேத்திய, அசோஷிய, அதாகிய, அசல, அவாச்சிய, அநாமய, அட்சர, அப்பிரமேய, அசுந்திய, அந்நியபாகிய, அக்குரோத, அவிதர்க்கிய, அதிரிசிய, அநாசிரிய, அநாதார, ஆன்ந்த, அகண்டாகார ஸ்வரூபராயும், விஸ்வதைஜஸ பிராஞ்ஞைக் கதீதமான பிரத்தியக் சைதன்னியராயும், விராட் டிரண்ணியகர்ப்ப வவ்வியாகிருதங்களை யறிகின்ற சர்வசாட்சியாகியும், மூலப்பிரகிருதி யகண்டாகாரவிருத்தி யானந்தவிருத்தி யதீதராயும், கிருத கிருத்தியராயும் விளங்குவதோடு ஸ்வரூபஞானமில்லாத மூடர் மலமூத்திர பாத்திரமாயிருக்கப்பட்டதேகமே நானென் றிர்தச் சரீரத்தைக்குறித்து வந்த ஹானிவிருத்திகளும், சாகி, வர்ணம், குலம், கோத்திரம், ஆசிரமம், நாமம், வேஷமாதிகளும், சந்திரமணங்களும் நானென்றுகொண் டிருக்கிறவர்களாயும், சங்கற்ப விகற்பமாயிருக்கிற மனதை நானென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாயும், உசுவாசநிசுவாசமாயிருக்கின்ற பிராணவாயுவை நானென்றுகொண்

முருக்கிறவர்களாய் ஆபாசமா யிருக்கிற சீவனை நானென்று
கொண் முருக்கிறவர்களாய்ச் சசவிசாணம்போ லிருக்கிற சூனி
யமே நானென்றுகொண் முருக்கிறவர்களாய் இவைமுதலான
அநேக மதஸ்தர்களும் திரிசியங்களாய்ப் பரிச்சின்னங்களாய்ச்
சாவயவந்தளாய் அனூர்த்தசடதுக்க ரூபங்களாய் அஞ்ஞான்
முதலான தேகேந்திரிய பிராண புத்தியே நானென்றுகொண்
முருக்கிறவர்களாய் லோக காமியா யிருக்கப்பட்ட சீவனை நா
னென்றுகொண்டு கிஞ்சிஞ்ஞர்களாய் யிருக்கிறபேர்கள் கூட
நிரேதுகமாய் சற்குருவினுடைய வீக்ஷணத்துக்குப் பாத்திர
மானாகளாகில் அவ்விட்சனாகிசயத்தினற் சர்வகன்மவிமுத்
தர்களாய் அவர்களிடத்திற் சேருவார்கள். அப்படிச் சேர்ந்த
வர்களுடைய பாவங்களும், ஜநமரணரூபங்களா யிருக்கிற
சகல பிராந்திகளும், சூனியம்பண்ணித் தங்களைப்போலக்
கிருத்திருத்தியர்களாய்ப் பண்ணுகிறவராய் யிருப்பரென்க.

சுலோகம்:.

பஹவோகுரவஸந்திஸிஷ்யவித்தாபஹாரகா:
தூர்லபோயங்குருந்தேவஸிஷ்யஹ்ருத்தாபஹாரக:
இதனதுபொருள்.

(௫)

சீடனது கைப்பொருள் பறிக்கும்படியான வாசாரியர்
வெகுபேருண்டு. அச்சீடனது மனத்தின்கண் ணுள்ள துன்பத்
தைப் பறிக்கும்படியான வாசாரியர் கிடைப்பதறிது.

இப்படிக்குச் சாஸ்திரங்களிற் பிரமாணங்க ளிருக்கிற
படியினாலு மிங்ஙனங் கிடைப்பதற்கரிய சற்குருவினிடத்தி
னவசிய மிகவும் விசுவாசம் வைக்கவேண்டியது சித்தம்.

சாதனச் சதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

க.க.

இப்படியே வேதாந்தசாஸ்திரத்தி னிடத்திலு மவசியம் விகவாசம் பண்ணவேண்டியது ஏன் பண்ணவேண்டியதென்றால், வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலு மகா மகிமைகளிருக்கின்றபடியால், அம் மகிமை பென்னவென்றால், அவ்வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையுந் சூனியம் பண்ணுகிறதாகியும், ஜநம்ரணமென்கிற சம்சார சாக்ரத் தாண்டுகிறதற்குத் தெப்பமாகியும், ஸ்வகர்ம குணசரல மென்கிற மேகங்களைப் போக்கடிக்கிற பிரசண்ட வாயுவாகியும், ஆதியாத்மீக ஆதிபவதீக ஆதிதெய்வீக மென்கிற தாபத்திரயாக்கினிகளைச் சாந்திபண்ணுகிற அயிர்தவருஷமாகியும், புத்திரமித்திர களத்திர பசப்பிரத்தியக்கிரகக்கிராம கேஷத்திர தன்தானியாதிகளிடத்திற் பிரியமோதப் பிரமோதமா யிருக்கின்ற வஞ்ஞானமான மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூரியப் பிரகாசமாகியும், தானத்திரய சங்கத்திரய பந்தத்திரய சேவத்திரய சக்தித்திரய விந்துத்திரய தெய்வத்திரய ஈஷணத்திரய கர்மத்திரய காரணத்திரய வாசனத்திரயமான விவ்விவ்ருகளைப் பேதிக்கிற வச்சிராயுதமாகியும், இதரமான் சப்தமீமாம்ச மந்திர கர்ம யோக நியாய மிவை முதலான சாத்திரங்கள் படித்துஞ் சுக துக்க மோக கர்ம பந்த சந்த மரணங்களை நிரசனம் பண்ணமாட்டாமற் சமுச்சயங்களோடுகூடியநேக மயக்கங்களினுன் மேரட்சமாகிற க்ரைவைக் காணாமலுமிருக்கிறபேர்கள்கூட தெய்வாதீனமாய் வேதாந்தசாத்திர சிவணம்பண்ணினு லது சகல சமுச்சயங்களையுந் சகல பயதுக்க மோகாதிகளையுந் தள்ளி மேரட்ச கதியைக் காணிக்

கூசு சத்திப்பிரகரணம்.

கிறதா யிருக்கிறபடியினாலு மிந்த வேதாந்த சாத்திரங்களின் பேரில் மிகவும் விகவாகும்பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே ஈஸ்வரனிடத்திலு மவசியம் பத்தி பண்ண வேண்டியது. ஏன் பண்ணவேண்டிய தென்றால், சகலத்திற்கும் காரணாரயும்; பாவமும், கர்மமும், நாமமும், ரூபமும், குணங்களு மில்லாமல் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயம் பண்ணுகிற நிமித்தம் மாயையினுற் சேவசகத்துக்களை விஸ்தரிக்கிறவராயும், அசேவசகத்துக்களிலனுசுதராயும்; அவ்வியாகிருத, இரணிய காப்ப, விராட்டு, பிரீமா, விஷ்ணு, மகேஸ்வர, ராம, கிருஷ்ணாதி யவதாரராயும், சத்குரு ரூபங்களாயு மிருக்கின்றபடியினு லந்த ஈஸ்வரனேக்குறித்துச் சிரத்தாபத்தியோடும் உபாசனை பண்ணினு லதனு லீஸ்வரானுக்கிரக முண்டா யவ்வனுக்கிரகத்தினுற் சகல பாவங்களும் நசித்து மேர்கூததை யடைகிறார்களாதலால் ஈஸ்வரனிடத்தி லவசியம் பத்திபண்ணவேண்டியது சித்தம்.

இப்படிச் சூரு வேதாந்தவாக்கிய மீஸ்வராளிடத்தின் மிகவும் விகவாசம் பண்ணுமற்போனும் ஜநந மரணப் பிரவாக ரூபமான சும்சாரத்துக்கமென்கிற நரகந் தப்பாமலும், வருவதோடும் அஞ்ஞானமும், அவிவேகமும், அபிமானமும், இராக கர்ம சரீரதுக்க பயாதிகளு மிவை முதலான சகல பிராந்திகளுஞ் சூனியமாகாமலு மிருக்கின்றபடியினு மவசியம் சற்குரு வேதாந்தவாக்கிய மீஸ்வர னிவர்களிடத்தில் மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தி பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சாதனச் சதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

நடு

இங்ஙனம் சமதமாத்ரி குணங்களையுடைய சமாத்ரி சட்க் சம்பத்தியான மூன்றாஞ் சாதனங் னிக்வந்தாற் போதாதோ வென்றாற் போதாது. ஏன் போதாதென்றால், சிலர், தாம் ஞானியெனவும், யோகியெனவும், குருக்களெனவும், பாரம் பரியமான பெரியோர்கள் வம்சத்திற் பிறந்தவரெனவுஞ்சொல் லிக்கொண்டு, முன்னுள்ள மகான்கள்பேரை வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் மகாமகிமையுள்ள குணதீசயங்கள் தங்க ளுக் கிருக்கிறதுபோலச் சமதமாத்ரினை வரவழித்துக் கொண்டு நிர்வியாஜமாகச் சாந்தாத்ரி குணங்களையடைந்து மோக்ஷ மெப்போது வருமென்கிற விசாரமில்லாமற் சோம் பல், மயக்கம், சமூசயம் இவைகளையுடையவராய்த் தேக சவுக்கியத்துக்காக வதற்குத்தகுந்த புசிப்பின் மிகவும் விருப்ப முள்ளவராய் விசித்திரமார்க்கங்களை யப்பியாசித்துக்கொண்டு ஞானம்போலச் சிலவார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு ஆத்மா னந்தத்தை யடையாமன் மூட்சிரோமணியா யிருப்பார்களாத லால் நான்காஞ் சாதனமான முழுட்சத்துவமு மவசியஞ் சம்பாதிக்க வேண்டியது. அஃதாவது மோக்ஷ விருப்பமாம், அனதையும் நிரூபிக்கிறோம்.

ஆந்நமரணப்பிரவாகரூபமான சமுத்திரத்திலிருக்கிறபோ தாபத்திரயங்களி லடிபட் டிரந்தச் சம்சாரம் மகா ரவரவாதி நரதத்தைக் காட்டிலு மதிக துக்கமாயிருக்கிறபடியினு லிச் சம்சாரத்தில் க்ஷணமாத்திரமாகிலு மிருக்கலாகாதென்று மகாபயத்தை யடைந்திப்படிப்பட்ட கோரமான சம்சாரபய துக்க மோகப் பிரமைகளைப் போக்கடித்து நித்த சத்த புத்த

முத்த சுத்திய பரமானந்தாத்துவித ககஸ்வரூபமா யிருக்கப் பட்ட சாம்பிராட்சியத்தை எந்தப்பெரியோர்களா லடைய லாகுமோ, அப்படிப்பட்ட சுற்குரு வெங்கே யிருக்கிறாரோ, இதற்கென்ன சாதனங்கள் வேண்டுமோவென்கிற விசாரத் தோடு தலையிடுவது பற்றினவனுக்கும். நாக்கு வரண்டு போனவனுக்குத் தண்ணீரைக்கண்டாலொழிய ஒருகாரியத் திலு மனது மீளாததுபோல எப்போது மோகமும் வரப் போகிறதென்றெடுத்த விடாய்தீராமற் கிருதகிருத்தியனாம லும் விசாரத்தினுற் றவித்துக்கொண்டிருக்கிறதே முழுட்சத் துவமென்று சொல்லப்படும்.

இந்தமுழுட்சத்துவ மில்லாவிட்டாற்ஜநமரணமென்கிற நரகமவிடாது. பந்தமும் போகா தானபடியினு லெவ்விதத் தினு முழுட்சத்துவஞ் சம்பாதிக்கவேண்டியது சித்தம்.

இச் சாதனங்களுள்ளவனே பிரமவிசாரத்துக் கதிகாரி யாவன். அவ்விசாரமாவது சட மின்னதென்றறிந்து அதை நீக்கிச் சுத்தையறிகிறதற்குச் சுற்குருதரிசனமா யவரிடத்தின் மகாவாக்கிய உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு வேதாந்த முகா வாக்கியார்த்த நிச்சயமான சீவபர வாக்கியத்தை நன்றாக விசாரித் தவைகளொன்றுன வனுபவமுண்டாக விசாரிப்பதே விசாரணையாம்.

ஆஃது வேண்டுமென்பதற்குத் திட்டாந்தம். பசிக்குன்னம் வேண்டினவனுக் கதற்குச் சாதனமான இடம் விற்கு பாத்திரம் ஜலம் அரிசி இவைக ளிருக்கினும் பசியைப்

சாதன சதுஷ்டயப்பிரகரணம்.

௩௭

போக்கடிக்கமாட்டாது. இவைகளுடனே அக்கினி யொன்று
கூடினாலவ்வரிசியை யன்னமாகப் பூரணப்பண்ணியச் சாதனங்
களுடனே தானும் நட்மாய்ச் சாடராக்கினி ஞாயமா யிருந்து
கொண்டு முன் பாகம் பண்ணின் வன்னத்தைப் புசித்தும் பசி
நீங்கி யச்சாடராக்கினியுந் திருத்தியாகாரமா யெப்படிச் சுகமா
யிறுறா; அப்படியே ஆத்ம விசாரமென்னு மக்கினி நிறந்து
குருவென்கிற விடத்தில் வியாபித்து வேதாந்த சாத்திர மென்
கிற விறகினுற் பிரகாசித்து மானிட சன்மமென்கிற பார்த்தி
ரத்திற் சார்தகுணமென்கிற சலத்திற் சையோகமாய் அறி
வென்கிற அரிசியைப் பாகம்பண்ணி அவ்விசாராக்கினியு முன்
னுள்ள சாதனங்களோடு நஷ்டமாய்த் தான் சமைத்த பூரண
மான வன்னத்தைப் புசித்து ஜந மரணமென்கிற துக்கமான
பசிநீங்கித் தனக்கெதிரிலாத வத்துவிதானந்த திருப்தியை
யடைந் தத்திருப்தியினுற் சலத்தி லுண்டான வுப்புச் சலா
காரமாவதுபோல ஞானானந்தத்தி லுண்டான விசாரமும்
ஞானனந்தாகாரமாய் மோட்சமடையவேண்டுமாதலா லச்
சாதன சதுஷ்டயமுள்ளவர்க் கிவ்விசார மவசியம் பண்ண
வேண்டியது சித்தம்.

சாதன சதுஷ்டயப்பிரகரணம்

ச. ம. பூரணம்.

26

மூன்றாவது

தூலப்பிரகரணம்.

மூற்பிரகரணத்திற்சித்தகத்திக்குச் சுதந்தரமான சாதன் சதுஷ்டயத்தினுற் றிரிசியருபமான பிரபஞ்சமனைத்தும் ஆர்த் தியமெனவும், திருக்குருபமான பிரமம் நித்திய மெனவும் ஆறிவித் தவ் வனித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தை யடைவதற் கேதுவான் குணங்களோடு முத்தி விருப்பத்தை வருவித்துப் பின் னிப்பயுதயவதிமமான பிரபஞ்சமுண்டான் கற்பனைகளைத் தெரிவித் தவைகளை நீக்குதற்பொருட்டு முன்பு தூலப்பிர கரணம் நிருபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

மிருகத்ருஷ்ணயாமுத்தகம்ஸுக் தேளாஜதம்புஜங்கமோரஜ்வாம்
மயிலஸதிசந்தரயுகவத்ப்ராந்தந்நிகிலம்ஜகத்ருபம். (சு)

இதனதுபொருள்.

கானஸினிடத்திற் சலம்போலவும், கிளிஞ்சலி னிடத்தில் வெள்ளியோலவும், பழுதையினிடத்திற் பாம்புபோலவும், சந்திரனிடத்திற் றலேத்தியம் போலவும் என்னிடத்திற் சகல பிரபஞ்சமும் பிராந்தமாகக் காண்கிறது. இங்ஙன மிருக்கிற படியால், மருமரீகைகயினிடத்திற் ஜலப்பிராந்தி யெப்படியோ, சுத்தியினிடத்தில் இரசிதப்பிராந்தி யெப்படியோ, இரசனினிடத்திற் சற்பப்பிராந்தி யெப்படியோ, சந்திர

(5)

தூல்ப்பிரகரணம்.

ஙங

விடத்திற் றுவிதப்பிராந்தி யெப்படியோ அப்படியே ிட்
பிரபஞ்சஸ்வரூபமான தன்னிடத்தின் மூலப்பிரகிருதி மகதத்
துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்மத்திரை, சூட்சுமம்,
தூலம் இவை முதலான சகத்பிராந்தி தோன்றுகிறது. இந்தச்
சகத்பிராந்தி யாதினாற் றேற்றுகிறதென்றால், அதிஷ்டானாற்
றானத்தினாற் றேற்றுகிறது. இப்படித் தோற்றுகிற சகத்
பிராந்தி மருமரிசிகையினிடத்திற் சலங் காலத்திரயத்திலு
மெப்படியில்லையோ, சுத்தியினிடத்தில் வெள்ளி காலத்திர
யத்திலு மெப்படி யில்லையோ, இரகக்வினிடத்திற் சரப்பங்
காலத்திரயத்திலு மெப்படி யில்லையோ, சந்திரனிடத்திற்
றுவிதங் காலத்திரயத்திலு மெப்படியில்லையோ அப்படியே
விடபிரபஞ்சஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லதிட்டானாற் றான
மென்கின்ற மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்கார தத்
வம், பஞ்சதன்மத்திரை சூட்சுமம், தூலமாதியான சகத்
பிராந்தி காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை. அஃதில்லாமற்
போவது யெப்படியென்றற் கிரமமாகச் சொல்லுகிறோம்.

கலோகம்.

ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபேஸ்வராத்மந்யாரோபிதம்வபு
ஸ்தூலம் தஸ்யஸ்வரூபம்துதாவத்ததாரிபுப்யதே. (எ)

இதனது பொருள்.

சுச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் தூல சரீரம்
ஆரோபிக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதனது ஸ்வரூபமானது
நிருபிக்கப்படுகிறது.

சுத்தப்பிரகரணம்.

கலோகம்.

அஸ்திமாம்ஸத்வசோந்ரோமசைவயதாததா
 சுபிதிபஞ்சவிதாஃப்ரோக்தாஃஸமாம்பாஃபரிகீர்திதாஃ. (அ)

இதனதுபொருள்.

அஸ்தி மாம்சம் சர்மம் நரம்பு உரோமம் ஆகப் பிருதிவி
 யம்சம் ஐந்து.

இதற்கு விபரம்.

பிருதியினிடத்திற் பிருதிவி அஸ்தி, பிருதியினிடத்தி
 ல்ப்பு மாமிசம், பிருதியினிடத்தி லக்கினி சர்மம், பிரு
 தியினிடத்திற் வாயு நரம்புகள், பிருதியினிடத்தி லாகா
 சம் உரோமங்கள். இந்த வைந்தும் பிருதியின் கூறு.

கலோகம்.

லாலாமாத்ரம்ததாஸ்வேதாஃகலம்போணிதமேவச
 ஆபிதிபஞ்சவிதாஃப்ரோக்தாஃஸமாம்பாஃபரிகீர்திதாஃ. (க)

இதனதுபொருள்.

வாய்கீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சுக்கிலம் ஆக
 அப்புவி ஐம்சம் ஐந்து.

இதற்கு விபரம்.

அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி வாய்கீர், அப்புவினிடத்தி
 ல்ப்பு மூத்திரம், அப்புவினிடத்தி லக்கினி வியர்வை, அப்புவி
 னிடத்திற் வாயு விரத்தம், அப்புவினிடத்தி லாகாசஞ் சுக்கி
 லம். இந்த வைந்தும் அப்புவின் கூறு.

(29)

தூலப்பிரகரணம்.

சக

சுலோகம்.

சுபதா த்ருஷ்ண தநித்ரா ஆலஸ்யம் ஸங்கமஸ்ததா
அக்ரிபஞ்சவிதப்ரோக்தஸ்ஸமாம்ஸாபிரிகீர்த்திதா: (கௌ)

இதனதுபொருள்.

பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், சங்கமம் ஆக அக்
கினியி னம்சம் ஐந்து.

இதற்கு விபரம்.

அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி பசி, அக்கினியினிடத்தி
லப்பு தாகம், அக்கினியி னிடத்தி லக்கினி நித்திரை, அக்
கினியினிடத்தில் வாயு ஆலஸ்யம், அக்கினியினிடத்தி லாகா
சஞ்சம்கமம். இந்த வைந்து மக்கினியின் கூறு.

சுலோகம்.

தாவநம்வல்கநம்சைவகுஞ்சநம்சப்ரஸாரணம்
வாயுபஞ்சவிதப்ரோக்தஸ்ஸமாம்ஸாபிரிகீர்த்திதா: (கக)

இதனதுபொருள்.

ஒழிதல், சுருங்குதல், குறுகுதல், விரிகுதல், கிடத்தல்
ஆக வாயுவி னம்சம் ஐந்து.

இதற்கு விபரம்.

வாயுவினிடத்திற் பிருதிவி கிடத்தல், வாயுவினிடத்தி
லப்பு நடத்தல், வாயுவினிடத்தி லக்கினி யிருத்தல், வாயுவி
னிடத்தில் வாயு வேரடல், வாயுவினிடத்தி லாகாசந் தத்தல்.
இந்த வைந்தும் வாயுவின் கூறு.

சுலோகம்.

ராகத்வேஷயம்ஸ்ரஜாமோஹஸ்சவ்யதாததா
கப்பஞ்சவிதம்யரோக்தம்ஸமாம்பாபிரகீர்திதா. (கஉ)

இதனதுபொருள்.

இராகம், துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகம், ஆக
வாகாசாம்சம் ஐந்து.

இதற்கு விபரம்.

ஆகாசத்தினிடத்திற் பிருதிவி ஆகாச, ஆகாசத்தினிடத்தி
லப்பு, துவேஷம், ஆகாசத்தினிடத்தி லக்கினி பயம், ஆகா
சத்தினிடத்தில் வாயு வெட்கம், ஆகாசத்தினிடத்தி லாகாசம்
மோகம். இந்த வைந்து மாகாசத்தின் கூறு.

ஆக விர்த ஶ்விருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூடித் தூல
சரீரமாம். இவை யுண்டான விபரஞ் சொல்லப்பட்டது.

இந்தத் தூலசரீரத்தினிடத்தி விர்திரியங்க விருக்கிற வவ
யவ ஸ்தானங்களின் விபரம்:—பிருதிவியினிடத்தி லாகாச
மாங்காசம், ஸ்தான மிருதயம். பிருதிவியினிடத்தில் வாயு
பிராணவாயு, ஸ்தான மிருதயம். பிருதிவியினிடத்தி லக்கினி
கிரானேர்திரியம், ஸ்தானம் நாகி. பிருதிவியினிடத்தி லப்பு
கந்ததன்மாத்திரை. பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி சூதேந்
திரியம், ஸ்தானம் குதம்.

சுலோகம்.

அஹஞ்சப்ராணவாயுர்சநாஸிகாகுதமேவச
பாயு பஞ்சவிதம்யரோக்ததத்யேதத்பூதபஞ்சகம். (கங)

தூலப்பிரகரணம்.

சுரு

இதனதுபொருள்.

இந்த அகங்காரம், பிராணவாயு, திராணேந்திரியம், கந்த விஷயம், குத்தேந்திரியம் ஆக வைந்தும் பிருதிவி பஞ்சிகிருதி.

அப்புவினிடத்தி லாகாசஞ் சித்தம், ஸ்தானம் நாபி. அப் புவினிடத்திஸ் வாயு அபானவாயு, ஸ்தானம் குத்தம்; அப்புவி னிடத்தி லக்கினி சிசுவை யிந்திரியம், ஸ்தானம் சிசுவை. அப்புவினிடத்தி லப்பு ரசதன்மாத்திரை, அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி குய்யேந்திரியம், ஸ்தானம் குய்யம்.

சுலோகம்.

சித்தஞ்சாபாநவாயுஸ்சஜிஹ்வாரசஸநமேவச
குஹ்யம்பஞ்சலிதம்ப்ரோக்தமீத்யேதஜ்ஜலபஞ்சகம். (கசு)

இதனதுபொருள்.

இந்தச் சித்தம், அபானவாயு, சிசுவை யிந்திரியம், இரச விஷயம், குய்யேந்திரியம் ஆக வைந்தும் அப்புபஞ்சிகிருதி.

அக்கினியினிடத்தி லாகாசம் புத்தி, ஸ்தானம் நேத்தி ரம். அக்கினியினிடத்தி லவாயு உதாநவாயு, ஸ்தானம் கண் டம். அக்கினியினிடத்தி லக்கினி நேத்திரோந்திரியம், ஸ்தா னம் நேத்திரம். அக்கினியினிடத்தி லப்பு ருபதன்மாத்திரை. அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி யாதேந்திரியம், ஸ்தானம் பாதம்.

சுலோகம்.

புத்திச்வோதாநவாயுஸ்சநேத்ரம்ருபம்ததைவச
பாணிபஞ்சலிதம்ப்ரோக்தமீத்யேததவஹநிபஞ்சகம். (கரு)

சு

சத்தப்பிரகரணம்.

இதனதுபொருள்.

இந்தப் புத்தி, ஆகானவாயு, நேத்திரேந்திரியம், ரூபவிஷ்ணுமம், பாணேந்திரியம் ஆக வைந்தும் அக்கினி பஞ்சிகிருதி.

வாயுவினிடத்தி லாகாசம் மனது, ஸ்தானம் கண்டம். வாயுவினிடத்தில் வாயு, வியானவாயு, ஸ்தானம் சர்வசாரம். வாயுவினிடத்தி லக்கினி தொக்கேந்திரியம், ஸ்தானம் தொக்கு. வாயுவினிடத்தி லப்பு பரிசத்தன்மாதிரை. வாயுவினிடத்திற் பிருதிவி பாணேந்திரியம், ஸ்தானம் அஸ்தம்.

கலோகம்.

மாநஸம்வ்யாநவாயுஸ்ஸர்வஸ்பாஸ்ததைவச
பாத்பஞ்சவித்ப்ரோக்தஇத்யேதத்வாயுபஞ்சகம். (கக)

இதனதுபொருள்.

இந்த மனது, வியானவாயு, தொக்கேந்திரியம், பரிசவிஷ்ணுமம், பாணேந்திரியம் ஆக விர்தவைந்தும் வாயு பஞ்சிகிருதி.

ஆகாசத்தினிடத்தி லாகாசம் ஞானம், ஸ்தானம் புருஷமத்தியம். ஆகாசத்தினிடத்தில் வாயு, சமானவாயு, ஸ்தானம் நாபி. ஆகாசத்தினிடத்தி லக்கினி கரோத்திரேந்திரியம், ஸ்தானம் செவி. ஆகாசத்தினிடத்தி லப்பு சத்ததன்மாதிரை, ஆகாசத்தினிடத்திற் பிருதிவி வாக்கேந்திரியம், ஸ்தானம் வாக்கு.

கலோகம்.

ஜ்ஞாநம்ஸமாநவாயுஸ்ஸர்வோத்ரம்ஸுப்தஸ்ததைவச
வாக்பஞ்சவித்ப்ரோக்தஇத்யேதத்வ்யோமபஞ்சகம். (கௌ)

(43)

தூலப்பிரகரணம்.

சுரு

இதனதுபொருள்.

இந்த ஞானம், சமானவாயு, சுரேந்திரேந்திரியம், சத்த விஷயம், வாக்கிந்திரியம் ஆக வந்த வைந்தும் ஆகாச பஞ்சி கிருதி.

இந்த விந்திரியங்க ளிருக்கிற ஸ்தானமான் தூலசரீரம் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாலானது. இதற்குச் சம்மதி வசனம்.

சுலோகம்.

பஞ்சீக்ருதமஹாபூதஸம்பவம்கர்மஸஞ்சிதம்

ஸ்ரீரம்ஸுகதூகாநாம்போதாயதந்முச்யதே.

(க.உ)

இதனதுபொருள்.

பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதத்தினின்று முண்டாகியும், கர்மசஞ்சிதமாயும், சுத துக்கங்களுக் கிடமாயு மிருக்கின்றது தூலசரீரமென் றுசாரியசுவாமிக ளாத்மபாதமென்கிற கிரந் தத்தி னிருபித்திருக்கிற ரான்படியினாலு மிவ்வாறு சுருதி களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலு மிதுவே பிரமாணம்.

தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தேற்றுகிற விரதப் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினுற் கற்பிதமான வித் தூல சரீரர் தானல்ல. அஃதெப்படித் தானல்லவென்றால், இந்த அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், நரம்பு, உரோமம் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவே தான். தன்னாலறியப்பட்ட விர்த வைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையாற் கூடம். இந்த வைந்துந் தானல்ல; இந்த வைந்தும் பிருதிவிபிளம்சமாம். இந்த வைந்தி

ஹுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த வைந்தமே தானான லிந்த வைந்தம்போனாற்றான் போகவேண்டும். இந்த வைந்தம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையா லிவ் வைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான்.

இப்படியே வாய்கீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சக்கிலம் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விந்த வைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் அவை சடம். இவ் வைந்துந் தானல்ல; இந்த வைந்தும் அப்புவி னம்சமாம். இந்த வைந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இவ்வைந்தமே தானான, இந்த வைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டும். இந்த வைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை, ஆகையா லிந்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான்.

இப்படியே பசி, தாகம், நித்திரை, ஆலஸ்யம், சங்கமம் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விந்த வைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா வாகையாற் சடம்.

இந்த வைந்துந் தானல்ல. இந்தவைந்து மக்கினியி னம்சமாம். இந்த வைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த வைந்தமே தானான லிந்த வைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டும். இந்த வைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை, ஆகையா லிந்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான்.

(45)

தூலப்பிரகரணம்.

சுள

இப்படியே கிடத்தல், நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், தத்தல் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்த வைந்துந் தன்னை யறியமாட்டார்; ஆகையாற் சடம். இந்த வைந்துந் தானல்ல, இந்த வைந்தும் வாயுவினம்ச மாம். இந்த வைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவைந்துந் தானினு லிர்த வைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டும். இந்த வைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினு லிர்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான்.

இப்படியே ஆசை, துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகம் இந்த வைந்தையு மறிந்த வறிவே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்த வைந்துந் தன்னை யறியமாட்டார்; ஆகையாற் சடம். இந்தவைந்துந் தானல்ல, இந்தவைந்து மாகாசத்தி னம்சமாம்.

இந்த வைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவைந்துந் தானினு லிர்தவைந்தும் போனால் தான் போகவேண்டும். இந்தவைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியா லிர்த வைந்துக்குஞ் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான்.

இந்தப் பிரதிவிபஞ்சகமும், அப்புபஞ்சகமும், அக்கினி பஞ்சகமும், வாயுபஞ்சகமும், ஆகாச பஞ்சகமுமாகிய விவ வைந்து பஞ்சகங்களுங்கூடி தூலசரீரமாயிற்று.

இதைத் தூலசரீரமென் றறிந்த வறிவே தான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்தத் தூலசரீரத் தன்னை யறியமாட்டார் வாகையாத்

சடம். இந்த தூலசரீரந் தானல்ல. இந்தத் தூலசரீரம் பஞ்சி
கிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாலானது. இந்தத் தூலசரீரத்தி
னுடைய ஹ்மானிவிருத்திகளினால் வருகிற சகதுக்கங்கள் தனக்
கில்லை இந்தத் தூலசரீரமே தானான லிந்தத் தூலசரீரம்போ
னான் தான் போகவேண்டுமே? இந்தத் தூலசரீரம்போனானுந்
தான் போகவில்லையே? எப்படித் தான் போகவில்லையென்
னிற் பூருவத்திற் றான் சரீரத்தோடு மிருந்து பண்ணின தரு
மத்தினுற் றனக்கிந்தச் சரீரம்வந்ததென்றும், இந்தச் சரீரத்தி
னுற் பண்ணின கருமத்தினுற் றனக்கினிமேற் சரீரம் வரப்
போகிறதென்று மிந்தச் சரீரத்திற்கு விலட்சணமான தன்னை
யறிந்தார் றனக்கினிமேற் சரீரம் வராதென்று மனுபவமிருக்
கிறபடியார் பூதபவுஷிய வர்த்தமானகாலத்திரயங்களிலு மிந்
தச் சரீரமிருந்தாலும் போனானுந் தான் போகவில்லை. ஆன
படியினு லிந்த வியஷ்டி தூலசரீரந் தானல்ல. இந்தவியஷ்டி
தூலசரீரத்துக்குச் சாட்சியா யறிகிற வறிவே தான். இதற்குச்
சம்மதிவசனம்.

கலோகம்.

நத்வேவாஹம்ஜாதாநாஸம்நத்வம்நேமேஜநாதிபா:

நசைவநபலிஷ்யாமஸ்ஸர்வேவயமதப்ரம்.

(கக)

இதனதுபொருள்.

நானொருக்காலு மிராமலிருந்தவனல்ல, நீயு மிராமலிருந்
தவனல்ல, இந்த விராசாக்களு மிராமலிருந்தவர்களல்ல, நா
மெல்லோருமே யில்லாமற் போகிறவர்களு மல்லவென்று
இதையிற் பகவா னிருத்திருக்கிறார்.

(4)

தூலப்பிரகரணம்.

சுக

கலோகம்.

கடத்ரஷ்டாகடா த்பிந்நஸர்வதாதகடோயதா
தேஹத்ரஷ்டாததாதேஹோநாஹமீத்யவதாரய. (௨௦)

ஓதனதுபொருள்.

கடத்தைகாண்கிறவன் கடத்துக்கு வேறாய்த் கடமாகா
ததுபோலத் தேகத்தைக் காண்கிறதாலுந் தேகமல்லவென்
றறிக என் றுசாரிய சுவாமிகள் வாக்குவீருத்தியென்கிற கிரந்
தத்தி னிருத்திருக்கிற ரானபடியினு விதுவே பிரமாண சித்
தம்.

இந்த வியஷ்டி தூலசரீரத்துக்குச் சாட்சியான தானே
பிரமாத் பிபிஷிதாந்தமான சமஷ்டி தூலசரீரங்களிலும் பஞ்சி
கிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்களிலு மனு
சூதமா யிருந்துகொண்டு காட்சியா யறிகிறபடியினு விர்தச்
சமஷ்டி தூலசரீரங்களுக்குக் காரணமான பஞ்சிகிருத பஞ்ச
மகாபூதங்களென்கிற தூலபூதங்களுந் தானல்ல. எப்படித்
தானல்லவென்னிற் றனக்கெதிரே தோற்றுகிற சமஷ்டி விய
ஷ்டி யாத்மகமான தூலசரீரங்களிடத்திலும், இதற்குக்காரண
மான பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்க
ளிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விகவன் வியாவ
காரிகளும் விராட்டு வைஸ்வானரனு மென்கின்ற வுமான
நாமங்களும், சாக் கிராவஸ்தையும், கேத்திரஸ்தானமும்,
யுத்தபோகமும், அகாரமாத் திரையும், இரகோருணமும்,
கிரியாசத்தியும், பிரமஹர்த்தியும், அன்னமயகோசமும், சைத்
துவமும், மனுஷியத்துவமும், நான் கர்ப்பஸ்தனாகப் பிறந்த

ஷன், நான் பாலன், நான் குமாரன், நான் யுவன், நான் விருத்தன்,
 நான் சீரணித்துப் பிழுகிவனென்னு மிச்சட்பாவ விகாரங்
 களும்; சுடாதுரமென்கிற நாமங்களும், இலட்சியத்திரயங்க
 ளென்கிற நாமங்களும்; நான் புருஷன், நான் ஸ்திரீ, நான்
 நபும்சுகனென்கிற லிங்கத்துவமும்; நான் பிராமணன், நான்
 சூத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரனென்கிற வர்ணத்
 துவமும்; நான் றயிழன், நான் நெலுங்கன், நான் கன்னடன்,
 நான் மகராஷ்டகன், நான் சூர்ச்சரனென்கிற பஞ்ச திராவிடங்
 களும்; நான் காசிப கோத்திரம், நான் பரத்வாச கோத்திரம்,
 நான் போதாயன சூத்திரம், நான் ஆசிலாயன சூத்திரம்,
 நான் ஆயஸ்தம்ப சூத்திரம், நான் காத்தியாயன சூத்திரமென்
 கிற கோத்திர சூத்திரங்களும்; நான் பிரமசாரி, நான் கிரகஸ்
 தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்திரியாசி என்கிற ஆச்சிர
 மங்களும்; நான் கிருஷ்ணன், நான் இராமன், நான் எல்லம்
 பட்டன், நான் சூப்பாப்பட்டனென்கிற குறிநாமங்களும்; நான்
 கறுத்தவன், நான் சிவத்தவனென்கிற ரூபங்களும்; நான் தீட்ச
 தன், நான் சோமயாகி, நான் பிருதிவி வசந்தயாகி, நான் மஹா
 விரதயாகி, நான் பவுண்டரீகயாகி என்கிற சமஸ்காரநாமங்க
 ளும்; நான் மாயாவாதி, நான் தத்துவவாதி யென்கிற மத நாமங்
 களும்; நான் வாத்தியார், நான் கர்மடன், நான் பத்தன், நான்
 ஞானி, நான் கலியாணப்பிள்ளை யென்கிற வாசாரநாமங்களும்;
 நான் தச்சன், நான் தட்டான், நான் கொல்லன், நான் குசவன்,
 நான் அம்பட்டன், நான் வண்ணன், நான் இடையனென்கிற
 விருத்தநாமங்களும்; நான் கூலிக்காரன், நான் காஸ்தாரி, நான்
 மாஷித்தன், நான் மணியுக்காரன், நான் கணக்கப்பிள்ளை யென்

தூலப்பிரகரணம்.

ருக்

கிற கிரியாநாமங்களுமான மனுநாமங்களும்; பிரமா விஷ்ணு
மகேஸ்வரன் சூரியன் நட்சத்திரம் தேவ கந்தருவ சித்த சாத்
திய கின்னர கிம்புருஷ குய்யக அப்ஸர வித்தியாதர யட்ச
ராட்சத பூதப் பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி வேதாளாகி
தாம்பிர மிருண்மய சிலாதாரு ரூபங்களென்கிற தேவ நாமத்
துவமும்; கோ இடப அசுவ கார்த்தப சிங்கசார்த்தூல சுவான்
மார்ச்சால மார்க்கடாதி மிருக நாமங்களும்; கருடன் மசுகமாதி
பட்சிநாமங்களும்; பன்னகாதி ஜீவன நாமங்களும் மச்சக்
கூர்மாதி நீர்வாழ்வன நாமங்களும், கற்பகம் மந்தாரம் பூரி
சாதம் நாளிகேரம் தாளி அசுவத்தாதி விருட்ச நாமங்களும்;
மகாமேரு சித்திரகூடம் திரிகூடம் சத்தகுலபர்வதாதி பர்வத்
நாமங்களும்; சுவர்க்க மத்திய பாதாளாதி சதுர்த்தச புவனங்
களும், நவகண்டஞ் சத்ததிபங் குருகேசுத்திரம் காசிகேசுத்
திரந் துவாரகாகேசுத்திர முதலான புண்ணிய கேசுத்திராதி
பிருதிவி நாமங்களும்; சத்த சமுத்திரம் கங்கை யமுனை சரஸ்
வதி துங்கபத்திரா கோதாவரி கிருஷ்ணா காவேரி முதலிய
புண்ணிய தீர்த்தாதி சலநாமங்களும்; வடவானலம் ஆஹ
வானலம் காருகபத்தியம் தக்ஷணக்கினி அக்கினிலோத்திரம்
சடராக்கினி யாதியான அக்கினி நாமங்களும்; மலையமாருதம்
பிரசண்டமாருதமென்கிற வாயு நாமங்களும், அசுரீர அவகாச
தசதிக்குப் பஞ்சாகாசம் வெளியென்கிற ஆகாச நாமங்களும்,
இந்தத் தூலப்பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட
சத்தசாஸ்திரம் தர்க்க சாத்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோக
சாஸ்திரம் வேதாந்த சாஸ்திரங்களு மிவைமுதலான இந்த

வியஷ்டி சமஷ்டி தூலப் பிரபஞ்சத்தின்மேற் றேற்றுகிற சகல வித்தியாசங்களுந், இதற் காதாரமான தூலப்பிரபஞ்ச மும், சசவிஷ்ண வந்தியாபுத்திர ககனாவந்த மித்தியா புருஷனேபோலவே காலத்திரயத்திலேயுந் தனக்கில்லை. அஃ தெப்படியெனில், அஸ்தி மாம்சங்களைக் குறித்துத் தூல மென்று சொல்லுவோமென்ற லவைகட்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிற படியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோமென்றால், அவயவங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிறபடியினாலும், சூட்டை நெட்டை யைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோ மென்றால், சூட்டை நெட்டைகளுக்கு வெவ்வேறு நாமங்களிருக்கிறபடியி னாலும், பஞ்சகிருத பஞ்சமகா பூதங்களைக்குறித்துத் தூலங் கென்று சொல்லுவோ மென்றால், பஞ்சகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுக்கு வெவ்வேறுநாமங்க ளிருக்கிறபடியினாலும், அந் தப் பஞ்சமகாபூதங்களில் சத்ததன்மாத்திரையைவின ஆகாச மில்லை. சத்த பரிசு தன்மாத்திரையை வின வாயுவில்லை. சத்த பரிசு ரூப தன்மாத்திரையை வின அக்கினியில்லை. சத்த பரிசு ரூப ரச தன்மாத்திரையை வின அப்புவிஸ்லை. சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த தன்மாத்திரையை வின பிருதிநியில்லை. ஆனபடியின லிந்தப் பஞ்சகிருத பஞ்சமகாபூதங்கள் அபஞ்ச கிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ஆதலா லிந்த அபஞ்சகிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளிடத்தி லத்தி யஸ்தமானதுக் கெதிராகத்தேதாற்றுகிற பஞ்சகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்களு மிதனுடைய காரியமான பிர மாதி பிபிலிகாந்தமான சமஷ்டி வியஷ்டி தூலசரீரங்களும்,

(51)

தூலப்பிரகரணம்.

நிக.

இதன்மேல் அத்தியஸ்தமான நாமங்களு மிதைக் குறித்து வருகிற ஆபாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககரூர் வந்த மித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக் கில்லவேயில்லை. இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

இத் தூலசரீரத்தின்பேரில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்று கிற பிராமணத்துவஞ் சரீரத்தைக் குறித்து சொல்லுவோ மென்றால் சரீரம் கூடித்திரியர்களுக் கிருக்கிறபடியினாலும், குடுமி பூணூலைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால், அக் குடுமி பூணூல் மண்ணுடையானாக் கிருக்கிறபடியினாலும், அவயவங்களைக்குறித்துச் சொல்லுவோமென்றால், அவ்வவய வங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிறபடியினாலும், தாய் தகப்பன் பிராமணனான படியின லவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால், தாய்தகப்பனாலுண்டான நக தந்த கேச மல மூத்திரங்களுக்கும் பிராமணத்துவம் வரவேண்டும். அப்படி வரவில்லை ஆதலா விர்தப் பிராமணத்துவாதி நாமங் கள் பிள்ளைகள் விளையாட்டினாற் பெயர்வைத்துக் கொண்டாற் போலச் சொல்லப்பட்டதேயல்லாமற் பரமார்த்தமாகக் காலத் திரயத்திலுந் தனக்கில்லைபென்று விவேகசாரமென்கிற கிரந் தத்தில் வாசுதேவ சுவாமியார் நிருபித்திருக்கிறதும், பூபாலகா! விருட்சத்திற் றுருவுண்டாயிற்று; தாருவிற் பல்லக்குண்டா யிற்று; இதற்கு கிருட்சமென்றுந் தாருவென்றும் பெயரில்லை. சனங்க ளுன்னைப் பல்லக்கிலேறி வருகிறுனென்று சொல்லு வார்களே யல்லாமல் இராசா கிருட்சத்தின்பேரி லேறிவரு கிறு னென்றும், தாருவின்மேலேறி வருகிறுனென்றும் ஒரு

(53)

ருசு

சுத்தப்பிரகரணம்.

ஹ்ருத் கொல்லவில்லை. பல்லக்குத் தாருவினாற் பண்ணப் பட்டதே யல்லாமல் ழேவறல்ல. அந்தத் தாருவினைப் பிரத்தி யேகமாய் விவகரித்துப்பார்த்தா லதற்குப் பல்லக்கென்கிற பேருண்டோவென்று விசாரியும். அதுவுமல்லாம லிந்தக் குடையிருக்கின்றதே அஃ தநேகமூங்கிற் பிளாச்சுக்களினாற் குறுக்கு நெடுக்குமாகப் போட்டுக் கட்டிக் குடையென்று சொல்லப்படுகின்றது.

இந்தப் பிளாச்சுக்களைப் பிரத்தியேகமா யெடுத்து விவ கரித்துப் பார்த்தா லது குடையென்றெப்படிச் சொல்லப் படும?

இப்படியே பஞ்சபூதங்களுடைய பரிணாம விசேஷத்தினா லுன்சரீரமென்று மென்சரீர மென்றும் விவகரிக்கப் படுகிறது.

பூர்வகர்ம ஜ்ஞியமான தேகங்களிற் பிரவேசித்த சீவனை ஸ்திரீயென்றும் புருஷனென்றும் யானையென்றும் குதிரை யென்றும் பக்வென்றும் பக்ஷியென்றும் விவகரிக்கிறார்கள்.

இஃது இலௌகிகப் பார்வையினு லல்லாமற் பரமார்த் திகமான பார்வையில்தான். அந்த வறிவே ஸ்வரூபமான ஆத்மா யுடசராட்சதர்கள் முதலான தேவ மனுஷிய பிராமண கூடத் திரிய வைசிய சூத்திரஜாதிகளும், பசு பட்சியாதிக ளென்கிற நாமங்களும் ஆத்மாவுக்குக் கர்மசந்தியமே யல்லாமற் சபாவ மாயில்தான். ஆனபடியினு னானிப்படிப்பட்டவனென் றெப் படிச் சொல்லப்படும்? இராஜாவென்றும் சேவகனென்றும் வன்னியனென்றும் விவகரிக்கப்படுகிற வஸ்துவெல்லாம் அசத் தென் றறியவேண்டும்.

(53)

தூலப்பிரகரணம்.

௫௫

எந்த வஸ்துவாகட்டிங் காலநந்தரத்திற் பிறவியாய்ப்
பேரிடப் படுகின்றதோ, அந்த வஸ்துவுக்குச் சத்தென்று
சொல்லப்படாது. நீயொருவனே தேசத்துக் கரசனென்றும்,
தகப்பனுக்குப் பிள்ளையென்றும், சத்தருவுக்குப் பங்கையாளி
யென்றும், பெண்காதிக்குப் புருஷனென்றும், சூழாநுக்
குத் தகப்பனென்று மிப்படிச் சொல்லப்படுகிறபோது உன்னையா
யொன்று நிச்சயிக்கலாம்? ஒ இராகாஹே! நீயாவது தலையோ
வயிறோ கையோ காலோ இந்த வஸ்யவங்களுக்குப் புறம்பான
சூட்சுமபுத்தியினு லுன்னையாொன்று விசாரித்துப்பார். இம்
படி தத்துவநிச்சயமாயிருக்க இதர வித்தையினுலாத்மாவை இப்
படிப்பட்டதென் றெப்படிச் சொல்லலா மென்று விஷ்ணு
புராணத்தில் விப்பிரோத்தமரான சடபிரதர் சுவ்வி ர மகிபுர
ராஜாவக் குபதேசம்பண்ணி யிருக்கிறதும், சத்ததன்மாத்தி
ரையைத்தவிர ஆகாசமில்லை, சத்த பரிசு தன்மாத்திரையைத்
தவிர வாயுவில்லை, சத்த பரிசு ரூப தன்மாத்திரையைத் தவிர
அக்கினியில்லை, சத்த பரிசு ரூப ரச தன்மாத்திரையைத் தவிர
அப்புவிஸ்லை, சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த தன்மாத்திரைமைத்
தவிர பிருதிவியில்லை என் றுத்மாநாதம் விவேகமென்கிற்
கிரந்தத்திற் சங்கராசாரிய சுவாமிகள்* நிருபித்திருக்கிறதும்
பிரமாணமாம். ஆகையால் இதுவே சித்தம்.

தூலப்பிரகரணம்

சம்பூரணம்.

54

நான்காவது

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்திற் பஞ்சீகிருத பஞ்சமஹாபூதங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான சரீரங்களையும், இதன்மேற் சுற்றித் தமான ஆபாசங்களையுமுடைய தூலசரீரத் தானன்றென நியதிபண்ணி இதற்குக் காரணமான சூட்சும சரீரமுந் தானல்லவென்று நீக்குதற்பொருட்டுத் தன் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபேஸ்வரீர்தம்ந்யாரோபிதம்வபு:
ஸ-ஓக்ஷமம்தஸ்யஸ்வரூபந்துதாவத்த்ரநிரூப்யதே. (உக)

இதனது பொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப் பட்டது சூட்சுமசரீரம், அதன் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப் படுகின்றது.

அஃதெப்படி பெயினில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்விகாம் சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது ஞானம். சத்ததன்மாத்திரை இர சோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது சமானவாயு. சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சஞ் சுரோத்திரேந்திரியம். சத்ததன்மாத்திரை விஷபம். சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம் சம் வாகீந்திரியம். இந்த ஞானம், சமானவாயு, சுரோத்திரேந்

திரியம், சத்தவிஷயம் வாகிந்திரியம். இந்த வைந்தையுஞ் சத்த தன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. பரிசுதன்மாத்திரை சாத் விகாட்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது மனது. பரிசுதன்மாத்திரை இரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது வியானவாயு. பரிசுதன் மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாட்சந் தொக்கேந்திரியம். பரிசு தன்மாத்திரை விஷயம். பரிசுதன்மாத்திரை வியஷ்டி இர சோம்சம் பாணீந்திரியம். இந்த மனது, வியானவாயு, தொக் கேந்திரியம், பரிசுவிஷயம், பாணீந்திரியம் இந்த வைந்தம் பரிசுதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ரூபதன்மாத்திரை சாத்விகாட்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது புத்தி. ரூபதன்மாத்திரை இரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது உதானவாயு. ரூப தன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாட்சம் நேத்திரேந்திரியம். ரூபதன்மாத்திரை விஷயம். ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி இர சோம்சம் பாடேந்திரியம். இந்தப்புத்தி, உதானவாயு, நேத்திரேந்திரியம், ரூபவிஷயம், பாடேந்திரிய மிந்தவைந்தும் ரூப தன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. இரசதன்மாத்திரை சாத் விகாட்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது சித்தம்.

இரசதன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது அபானவாயு. இரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சஞ் சிசுவேந்திரியம். இரசதன்மாத்திரை விஷயம். இரசதன் மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சஞ் குய்யேந்திரியம். இந்தச சித்தம், அபானவாயு, சிசுவேந்திரியம், ரசவிஷயம், குய்யேந் திரியம் இந்தவைந்தும் இரசதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. கந்ததன்மாத்திரை சாத்விகாட்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது அகந்

காரம். கந்ததன்மாத்திரை இரசோம்சஞ் சமஷ்டிபிற் கூடி
னது பிராணவாயு. கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்
சங்கிராணேந்திரியம். கந்ததன்மாத்திரை விஷயம். கந்த
தன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சங் குதேந்திரியம். இந்த
வகங்காரம், பிராணவாயு, கிராணேந்திரியம், கந்தவிஷயம்,
குதேந்திரிய மிந்த வைந்துங் கந்ததன்மாத்திரையைத் தவிர
வில்லை. இந்த வாக்காதி கன்மேந்திரியங்க ளோந்தும், சத்தாதி
விஷயங்க ளோந்தும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்க ளோந்தும்,
பிராணதிவாயுக்களோந்தும் ஞானம் நீங்கலாக மனதியந்தக்
கரணங்க ளுன்குமாக விந்த விருபத்துநாலுங்கூடிச் சூட்சும
சரீரமாயிற்று. இதற்குச் சம்மதி வசனம்.

கூலோகம்.

பஞ்சப்பிராணமநோபுத்திதஸேந்திரியஸமந்வீதம்

அபஞ்சீக்ருதபூதோத்தம்ஸ-ஒக்ஷமேகம்போகஸாதநம். (௨௨)

இதனதுபொருள்.

பஞ்சப்பிராணனும், மனமும், புத்தியும், ஞானேந்திரி
யங்களும், கன்மேந்திரியங்களும், சூட்சும சரீரமென்றுபெயர்.
இப்படி ஆசாரிய சுவாமிக ளாத்மபோத மென்கிற கிரந்தத்தி
னிசூழிக்கிற ராணபடியினு னினுலே பிரமாணசித்தம்.

ஆன லாசாரிய சுவாமிக ளாத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்
திற சூட்சுமசரீரம்பதினேழு தத்துவமென்று நிருபித்திருக்க,
இருபத்துநான்கு தத்துவமென் றெப்படிச் சொல்லப்படு
மென்றால், மன்திற் சித்தத்தையும், புத்தியி லாங்காரத்தையும்

57

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

ருக்

மடக்கிப் பஞ்ச விஷயங்களையும் நீக்கிப் பதினேழாகக் கூறி
 னார். யாமிந்தச் சித்த மகங்கார மிவைகளின்குணம் வெவ்
 வேறே யிருக்கின்றபடியினு லிவ் விரண்டையுஞ் சூட்சுமசரீ
 ரத்துக்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத்திரைகள் விஷயரூப
 மாகத் தோன்றுகிறபடியினாலும், விஷயரூபமாகத் தோன்று
 கிற பஞ்சதன்மாத்திரைகளைத் தவிர சூட்சுமசரீர மிராதான
 படியினு லிந்த விஷயங்களைந்து, சித்தம் அகங்காரம் இரண்டு
 ஆக வேழையுங்கூட்டிச் சூட்சுமசரீர மிருபத்துநாலென்று
 சொன்னது சித்தம்.

இப்படியே தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற
 பஞ்சதன்மாத்திரையினுலான லிந்தச் சூட்சுமசரீரந் தானல்ல.
 இந்தச் சூட்சுமசரீரத்தை யறிந்த ஞானமே தான். அஃதெப்
 படி யென்னில், வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், குதங்கு ளென்
 கிற கன்மேந்திரியங்களுக்கு வசன், தான், கமன், ஆனந்த,
 விசர்க்கமான விஷயங்க ஞண்டாயிருந்தாலும், இந்தச் சுரோத்
 திரேந்திரியஞ் சத்தவிஷயத்தினுல் வாகிந்திரியத்திற் கறிகிறது.
 தன்னு லறியப்பட்ட லிந்த வாகிந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா
 தாகையாற்சடம். இந்த வாகிந்திரியந் தானல்ல. இவ்வாகிந்திரி
 யஞ் சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்பத்தினு லானது.
 இதன் ஹானிவிருத்திகளினுல் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்
 கில்லை. இந்தவாகிந்திரியந் தானுநுல், இந்த வாகிந்திரியம்
 போனாற் ருன்போகவேண்டும். இந்த வாகிந்திரியம் போன
 னுந் தானப்படிப் போகவில்லை. ஆகையாலிந்த வாகிந்திரியந்
 துக்குச் சாட்சியா யறிந்த சுரோத்திரேந்திரியமே தான். இப்

(58)

கூ 0

சுத்தப்பிரகரணம்.

யீடியே தொக்கேந்திரியம் பரிசுவிஷயத்தினுற் பாணீந்திரியத் துக் கற்கிறது. தன்னுலறியப்பட்ட விந்தப் பாணீந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தப் பாணீந்திரியந் தானல்ல. இந்தப் பாணீந்திரியம் பரிசுதன்மரத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினு லானது. இந் தப் பாணீந்திரியத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தப் பாணீந்திரியமே தானான லிந்தப் பாணீந்திரியம் போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தப் பாணீந்திரியம் போனாலுந் தான்போகவில்லை. ஆகையினு லிப் பாணீந்திரியத்துக்குச் சாட்சியா யறிந்த தொக்கேந்திரியமே தான். இப்படியே நேத்திரேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரையினுற் பாதேந்திரியத்துக் கற்கிறது. தன்னு லறியப்பட்ட பாதேந் திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தப் பாதேந்திரியந் தானல்ல. இந்தப் பாதேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினு லானது. இந்தப் பாதேந்திரியத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தப் பாதேந்திரியமே தானான லிந்தப் பாதேந்திரியம் போனாற் றுன்போகவேண் டும். இந்தப் பாதேந்திரியம் போனாலுந் தான்போகவில்லை. ஆனபடியினு லிந்தப் பாதேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியா யறிந்த நேத்திரேந்திரியமே தான். இப்படியே சிசுவேந்திரியம் இரச விஷயத்தினுற் குய்யேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னு லறியப் பட்ட குய்யேந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

குட்சுமப்பிரகரணம்.

சு.க

இந்தக் குய்யேந்திரியந் தானல்ல. இந்தக் குய்யேந்திரியம் இரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினாலானது. இந்தக் குய்யேந்திரியத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக் குய்யேந்திரியமே தானான லிந்தக் குய்யேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் குய்யேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினு லிக் குய்யேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியாயறிந்த சிசுவேந்திரியமே தான். இப்படியே கிராணேந்திரியங் கந்த தன்மாத்திரையினுற் குதேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னு லறியப்பட்ட குதேந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தக் குதேந்திரியந் தானல்ல. இந்தக் குதேந்திரியங் கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினாலானது. இந்தக் குதேந்திரியத்தினது ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக் குதேந்திரியமே தானான லிந்தக் குதேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் குதேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினு லிந்தக் குதேந்திரியத்துக்குச் சாட்சியாயறிந்த கிராணேந்திரியமே தான். இந்தச் சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிசுவை, கிராண மென்கிற ஞானேந்திரியங்கள்: சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்த தன்மாத்திரைகளினால் வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், குதங்கள்ளென்கிற கன்மேந்திரியங்களை யறிகிறது. தன்னு லறியப்பட்ட கன்மேந்திரியங்கள் தானல்ல. இந்தக் கன்மேந்திரி

யங்கள் பஞ்சதன்மாத்திரை வியஷ்டி இரசோம்சத்தினு லா
 னது. ஆகையா லிந்தக் கன்மேந்திரியங்களுடைய ஹானி
 விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக்
 கன்மேந்திரியங்களே தானான லிந்தக் கன்மேந்திரியங்கள்
 போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள்
 போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினு லிந்தக் கன்மேந்
 திரியங்களுக்குச் சாட்சியா யறிந்த ஞானேந்திரியங்களே தான்.
 இப்படியே கரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிசுவை, கிராணங்
 களென்கிற ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சத்த பரிச ரூப ரச கந்த
 தன்மாத்திரைக ளென்கிற விஷயங்க ஞண்டாயிருந்தாலும்
 அகங்காரம் பிராணவாயுவோடே கூடிக் கிரானேந்திரித்தைப்
 பற்றிக் கந்த மறிகிறது. இப் பிராணவாயு, கிரானேந்திரியம்,
 கந்ததன்மாத்திரை இந்த மூன்றையு மறிந்த வகங்காரமே
 தான். தன்னுலறியப்பட்ட லிந்த மூன்றுந் தன்னை யறியு
 மாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்த மூன்றுஞ் சமஷ்டி,
 ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலு மானது.
 இம் மூன்றினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்
 கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுந் தானான லிந்த மூன்றும்
 போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந்
 தான் போகவில்லை. ஆகையாலிந்த மூன்றுக்குஞ் சாட்சியா
 யறிந்த அகங்காரமே தான். இப்படியே சித்தம் அபானவாயு
 வோடேகூடி சிசுவேந்திரியத்தைப்பற்றி இரசத்தையறிகிறது.

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

கூட

ஆகையா லிந்த அபானவாயு, சிசுவேந்திரியம், இரசதன்மாத்திரை இம் மூன்றையு மறிந்த சித்தமே தான். தன்னாலுறியப்பட்ட இந்தமூன்றுத் தன்னை யறியமாட்டா வாகையற் சூடம்.

இந்த மூன்றுத் தான்ல்ல. இந்த மூன்றும் இரசோம்ச சூஷ்டியினாலும், சாத்விகாம்ச வியஷ்டியினாலு மானது. ஆகையாலிந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானான விந்த மூன்றும் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்த மூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையா லிந்தமூன்றுக்குஞ் சாட்சியாயறிந்த சித்தமே தான். இப்படியே புத்தி உதான் வாயுவோடேகூடி நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபத்தை யறிகிறது. இந்த வுதான்வாயு, நேத்திரேந்திரியம், ரூபத் தன் மாத்திரை இந்த மூன்றையுமறிந்த புத்தியே தான். தன்னாலுறியப்பட்ட விந்த மூன்றுத் தன்னையறியமாட்டா வாகையற் சூடம்.

இந்த மூன்றுத் தான்ல்ல. இந்த மூன்றும் சமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலுமானது. ஆகையாலிந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமே தானான விந்த மூன்றும் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்த மூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினு விந்த மூன்றுக்குஞ் சாட்சியாயறிந்த புத்தியே தான்.

இப்படியே மனது வியானவாயுவுடனே கூடித் தொக் நேந்திரியத்தைப் பற்றிப் புரிசத்தை யறிகிறது. ஆகையா

சு. ச.

சத்தப்பிரகரணம்.

லிந்த வியானவாயு தொக்கேந்திரியம் பரிசுஷியம் இந்த மூன்றையும் மறிந்த மனமே தான். தன்னாலறியப்பட்ட இந்த மூன்றுத் தன்னை யறியமாட்டா வாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுத் தானல்ல. இந்தமூன்றும் பரிசுதன் மாத்திரை சமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத் விகாம்சத்தினாலுமானது. ஆகையால் லிந்த மூன்றினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமே தானான லிந்தமூன்றும் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாற் றான் போகவில்லை. ஆகையால் லிந்த மூன்றுக்குஞ் சாட்சியாயறிந்த மனமே தான்.

இப்படியே ஞானம் சமானவாயுவுடனே கூடிச் சுரோத் திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தத்தை யறிகிறது. ஆகையால் இந்தச் சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்தவிஷயம் இந்த மூன்றையும் மறிந்த ஞானமே தான். தன்னாலறியப்பட்ட லிந்த மூன்றுத் தன்னையறியமாட்டா வாகையாற் சடம்.

இந்த மூன்றுத் தானல்ல. இந்தமூன்றுத் சத்த தன் மாத்திரை சமஷ்டி இரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத்விகாம் சத்தினாலுமானது. ஆகையால் இந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமே தானான லிந்த மூன்றும் போனாற் றான் போக வேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் லிந்தமூன்றுக்குஞ் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான். இந்தப் பிராணதிவாயுக்க னைந்து, சுரோத்திராதி

சூட்சுமப்பிரகாரணம்.

௬௫

ஞானேந்திரியங்க னோந்து, சத்தாதிவிஷயங்களைந்து, ஆகப் பதினைந்தையுமறிந்த ஞானம், மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களொன்கிற அந்தக்கரணங்களே தான். தன்னுலறியப் பட்ட விர்தப் பதினைந்துந் தன்னை யறியமாட்டா வாகையாற் சடம்.

இந்தப் பதினைந்துந் தானல்ல. இந்தப் பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரை சமஷ்டி இரேசூம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலுமானது; ஆகையா லிர்தப் பதினைந்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற சுக்குக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தப் பதினைந்துந் தானான லிர்தப் பதினைந்தும் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தப் பதினைந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையா லிர்தப் பதினைந்துக்குந் சாட்சியாயறிந்த அந்தக்கரணங்களே தான்.

இப்படியே மனதென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னுலறியப்பட்ட மனது தன்னை யறியமாட்டா வாகையாற் சடம்.

இந்த மனது தானல்ல. இந்தமனது பரிசு தன்மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலானது. இந்த மனதுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக்குக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த மனதே தானான லிர்த மனதுபோனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்த மனது போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையா லிர்த மனதுக்குச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே புத்தியென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னு
லறியப்பட்ட புத்தி தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தப் புத்தி தானல்ல. இந்தப் புத்தி ரூபதன்மாத்திரை
சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினுலானது. ஆகையா லிந்தப் புத்தியி
னுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற கசதுக்கங்க டனக்
கில்லை. இந்தப் புத்தியே தானான லிந்தப்புத்திபோனற் றுன்
போகவேண்டும். இந்தப் புத்தி போனாலுந் தான் போக
வில்லை. ஆகையா லிந்தப் புத்திக்குச் சாட்சியாய்ந்ந ஞானமே
தான்.

இப்படியே சித்தமென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னு
லறியப்பட்ட சித்தந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தச் சித்தந் தானல்ல. இந்தச் சித்தம் இரசதன்மாத்
திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினு லானது. ஆகையா லிந்தச்
சித்தத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற கசதுக்
கங்க டனக்கில்லை. இந்தச் சித்தமே தானான லிந்தச் சித்தம்
போனற் றுன் போகவேண்டும். இச் சித்தம் போனாலுந்
தான் போகவில்லை. ஆகையா லிந்தச் சித்தத்துக்குச் சாட்சியா
ய்ந்ந ஞானமே தான். இப்படியே அகங்காரமென் றறிந்த
ஞானமே தான். தன்னு லறியப்பட்ட அகங்காரந் தன்னை
யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்த அகங்காரந் தானல்ல. இந்த வகங்காரந் கந்ததன்
மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினு லானது. ஆகையா
லிந்த வகங்காரத்தினுடைய ஹானிவிருத்திகளினால் வருகிற

தகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்த வகங்காரமே தானான லீந்த வகங்காரம் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்த வகங்காரம் போனாலுந் தான்போகவில்லை. ஆனபடியினு லீந்த வகங்காரத்துக்குச் சாட்சியாய்நின்ற ஞானமே தான்.

இந்த மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களுக்கிற சமூக சய நிச்சய சாஞ்சல்லிய அபிமானக்களையறிந்த ஞானமேதான். தன்னு லறியப்பட்ட விர்தநாலுந் தன்னே யறியமாட்டா தானையாற் சடம். இந்தநாலுந் தானல்ல. இந்தநாலும் பரிசு, ரூப, ரசு, கந்த தன்மாத்கிரைகளினுடைய சமஷ்டி சாத்விகம்சத்தினுலானது. இந்த நாலினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற தகதுக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தநாலுமே தானான லீந்தநாலும் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தநாலும் போனாலுந் தான்போகவில்லை. ஆகையால் இந்தநாலுக்குஞ் சாட்சியாய்நின்ற ஞானமே தான். லசன், தான், கமன், ஆந்த, விசர்க்க மிவைகளைப் பண்ணுகிற கிரியாசத்தியான கண்மேந் திரியங்க ளைந்தும், சத்தாதிவிஷயங்க ளைந்தும், இந்த விஷயங்களைக் கிரியாசத்தியான ஞானேந்கிரியங்க ளைந்தும், உசவாச ரூபமான பிராணவாயுவும், நிகவாசரூபமான அபானவாயுவும், முழங்கப்படுகிறதற் தும்முகிறத மிருமுகிறதற்கண் திறக்கிறதும் மூடுகிறதமான வுதான்வாயுவும், புகித்த வன்னத்தை வியாபிக்கப்பண்ணுகிற வியானவாயுவும், புகித்த பதார்த்தத்தைச் சமானமாகப்பண்ணுகிற சமானவாயுவும், இப்படிப்பட்ட கிரியாசத்தியான பிராணதி வாயுக்க ளைந்தும், இவைகளை யெல்லாமறிகிற அந்தக்கரணங்க ளுமாக விரு

பத்துநாலுந் தன்னையறியமாட்டா வாகையாலும், போகட்டுந் தங்களைத்தாங்களறிவார்களோ? அதுவுமில்லாதபடியினாலும் ஒருத்தையொருத்த ரறிவார்களோ? இதுவுமில்லாதபடியினாலும் கிராகசத்திக் கிரியாசத்திகளா யிருக்கிறபடியினாலுஞ் சடங்களானபடியினாலும் இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் தானல்ல. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பஞ்சதன்மத்திரையினுடைய சமஷ்டி கியஷ்டி ராஜச சாத் விகாம்சத்தினாலானது. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களினுடைய ஹானி விருத்திகளினால்வருகிற சுகதுக்கங்கடனக்கில்லை. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் தானை விந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் போனாற்றான் போக வேண்டும். இந்த விருபத்து நான்குதத்துவம் போனாலுந் தான்போகவில்லை. எப்படிப்போகவில்லையென்று நித்திரையி விந்த விருபத்துநான்கு மில்லாமற் போனாலுந் தான் காரணம்கமாயிருந்துகொண்டு திரும்பவும் விருத்திவந்து விழித்தவுடன் இந்தவிருபத்துநான்கு தத்துவமும்மில்லாமற் சுகமே யிருந்தேனென்று தானிருந்த வனுபவஞ்சொல்லுகிற னான படியினாலும்; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் தானல்ல; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் சேஷத்திரம்; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களையு மறிந்த ஞானமே சேஷத்திரஞ்ன். இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் அநாத்மா; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யறிந்த வறிவே ஆத்மா. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதி; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களையு மறிந்த வறிவே புருஷன். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

கூ கூ

கலோகம்.

ரூபம் த்ருஸ்யம் லோசனம் த்ருக்தத்ருஸ்யமீத்ருக்துமாநஸம்
த்ருஸ்யாதிவ்ருததஸாஃகித்ருகேவஸதுத்ருஸ்யதே. (உரு)

இதனது பொருள்.

ரூபம் திரிஸ்யம்; கண் திருக்கு. அக்கண் திரிஸ்யம்; மனம்
திருக்கு. அம்மனம் திரிஸ்யம்; ஆத்மா திருக்கு. அவ்வாத்மா
திரிஸ்ய மாகமாட்டாது.

என்று வித்தியாரண்யசுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறபடி
யினாலும், சுருதிகளிலுமிவ்வாறே சொல்லியிருக்கிறபடியினா
லும், இதுவே பிரமாண் சித்தம்.

இந்த சூட்சுமப்பிரகரணமான தானே சமஷ்டி சூட்சும சரீ
ரங்களிலும், இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சிகிருதமான
பஞ்சதன்மாத்திரைகளிலும் அதுகுதமா யிருந்துதொண்டு
சாட்சியாயநிகுற னுனபடியினாலும், இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டி
யான சூட்சுமசரீரங்களும் இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ
சிகிருத பஞ்சதன்மாத்திரைகளுந் தானல்ல; தனக்கெதிராய்த்
தோற்றுகிற விர்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சுமசரீரங்க
ளிடத்திலு மிவைகட்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத்திரைக
ளிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிறதைத் தைத்த
னென்றும், சொர்ப்பன சுற்பிதனென்றும், பிராதிபாதிக
னென்றும், இரணியகர்ப்பனென்றும், மஹாப்பிராணனென்
றும், சூத்திராத்மாவென்றும், அபிமானத்துவமும், சொர்ப்ப
னுவத்தையும், கண்டஸ்தானமும், சுயேச்சாபோகமும், உகார

மர்த்திரையும், சாத்விககுணமும், இச்சாசத்தியும், விஷ்ணு
 மூர்த்தியும், பிராணமயகோசமும், மனோமயகோசமும், விந்
 ஞானமயகோசமும், நான் வார்த்தைதெகால்லுகிறவன், நான்
 தாதா, நான் நடக்கிறவன், நான் சலவிசர்ச்சனம் பண்ணுகிற
 வன், நான் ஊமைமயன், நான் நொண்டி, நான் முடவன், நான்
 பத்தகோஷன், நான் பண்டகனென்கிற கன்மேந்திரியங்களு
 டைய கிரியாவத்தியாசங்களும்; நான் கேட்கிறவன், நான் பரி
 சிக்கிறவன், நான் பார்க்கிறவன், நான் உருசியறிகிறவன், நான்
 வாசனையறிகிறவன், நான் செவிடன், நான் மரத்துப்போயிருக்
 கிறவன், நான் குருடன், நான் உருசியறியாதவன், நான் மூக்
 கறையென்கிற ஞானேந்திரியங்களுடைய கிராகாத்தியாசங்
 களும்; நான் சீவிக்கிறவன், நான் சஞ்சரிக்கிறவன், நான் சத்தி
 யுடையவன், நான் வீரியமுடையவன், நான் பசித்தவனென்
 றும், நான் தாகித்தவனென்றும், நான் லாயுவேகனென்றும்,
 நான் பலமுடையவனென்றும், நான் அம்பரையான சித்தன்,
 நான் அட்யோகி, நான் லயயோகியென்றும், நான் கண்திறந்து
 மூடுகிறவன், நான் இருமுகிறவன், நான் தும்முகிறவன், நான்
 கொட்டாவிக்கொடுக்கிறவன், நான் விழுங்குகிறவனென்றும், நான்
 வானதிபண்ணுகிறவன், நான் சீரணம்பண்ணிக்கொள்ளுகிற
 வன், நான் ஏப்பயிடுகிறவனென்றும் இவை முதலாகிய பஞ்
 சப்பிராணங்களுடைய கிரியாத்தியாசங்களும்; நான் சங்கற்ப
 வர்த்தன், நான் மனோவேகி, நான் பேரகி, நான் மந்திரயோகி,
 நான் சோகி, நான் இராகி, நான் மோகி, நான் துவேஷி, நான்
 காமி, நான் சுமுசயமுள்ளவனென்றும், நான் புத்திவந்தன்,

நான் விவேகி, நான் மகாபுத்தியுள்ளவன், நானேகசந்தக்கிரகி,
 நான் கர்த்தா, நானிச்சயவந்தன், நான் கிருத்தன், நான் பண்டி-
 தன், நான் உலோகாந்தரகாமி யென்றும், நான் சஞ்சலன்,
 நான் சபலன், நான் சிந்தகனென்றும், நான்கங்கிரி, நானுக்
 கிரன், நான் வீரன், நான் சூரன், நா னபிமானியென்கிற இனவ்-
 முதலான வந்தக் கரணங்களுடைய கிராகர்த்தியர்சங்களும்;
 உதாத்தம், அநாதாத்தம், ஸ்வரிதங்களுன்கிற வேதகரங்
 களும், சத்தகரங்களும், இராககீதங்களும், பேரி, மிருதங்க,
 சங்க, பணவ, கோமுகாதி வர்த்தியங்களும், சதுர்வித பேத
 சத்தங்களும், இலாப, பிரலாப, துர்லாப, பருஷாலாப, காழன்
 னியூலாப, கோகாதி னுக்கச்சத்தங்களும், அஷ்டாதச பாவஷ
 களும் இன்னும், இவைமுதலான சத்தங்களையுடைய வத்தியர்
 சங்களும், தே உஷ்ண மிருது கடின தாரதன்மியாதி பரிசத்தி
 னுடைய வத்தியாசங்களும், நீல பிதகவேத ரத்த அரிசன்
 முதலான தாரதன்மியாதி ரூபத்தினுடைய வத்தியாசங்
 களும், உப்பு புளிப்பு கைப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு முதலான
 இரச தாரதன்மியமான உருசியினுடைய வத்தியாசங்களும்,
 சுருந்த துர்க்கந்த மிஸ்ரகந்த தாரதன்மியாதி வாசனைகளி
 னுடைய வத்தியாசங்களும், இந்தச் சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்
 தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திர தர்க்கசாஸ்திர
 மீமாம்ச சாஸ்திரங்களும், இன்னுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டயினுண்
 டான அநேக வத்தியாசங்களும், இன்னும் இவைமுதலான
 விந்தச் சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தின்பேரிற ரோற்றுகிற சகல
 வத்தியாசங்களும், இதற் காதாரமான சூட்சுமப் பிரபஞ்சமும்

ச்சவிஷ்ண வந்தியாபுத்ர ககராவிர்த மித்தியாபுருஷன்
 போலவே காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்திலில்லை. இர்த
 விருபத்துநான்கு தத்துவங்களைக் குறித்துச் சூட்சுமசரீர
 மென்று சொல்லுவோமென்றால், இந்த விருபத்துநான்கு
 தத்துவங்களும் விருத்திருபமாய் வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்
 கிறபடியிலும் ஞானம் சமானவாயு சுரோத்திரேந்திரியம்
 வாக்கிந்திரியம் ஆகிய இந்தநான்கு விருத்தியும் சுத்ததன்மாத்த்
 திரையைத் தவிர வில்லாதபடியினாலும், மனது வியானவாயு
 தொக்கேந்திரியம் பாணீந்திரியம் ஆகிய இந்தநான்கு விருத்
 தியும் புரிசுதன்மாத்திரையைத் தவிர வில்லாதபடியினாலும்,
 கித்தம் அபரணவாயு கிருவேந்திரியம் சூர்யேந்திரியம் ஆகிய
 இந்த நான்குவிருத்தியும் இரசதன்மாத்திரையைத் தவிர
 வில்லாதபடியினாலும், அகங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்
 திரியம் குதேந்திரியம் ஆகிய இந்த நான்குவிருத்தியுங் கந்த
 தன்மாத்திரையைத் தவிர வில்லாதபடியினாலும், இந்தப்
 பஞ்சதன்மாத்திரைகளைப் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப்
 பார்க்குமிடத்தில், அகங்காரதத்துவ மென்கிற அவஸ்தையி
 லத்தியஸ்தமாய்த் தன்னிடத்தி லெதிராய்த்தோற்றுகிற
 அபஞ்சிகிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளும், இவைகளுக்குக்
 காரியமான சூட்சுமப் பிரபஞ்சமும், இதனிடத்தி லத்தியஸ்த
 மாய்த் தோற்றுகிற நாமங்களும், இதைக்குறித்து வந்த
 வாபாசங்களுஞ் ச்சவிஷ்ண வந்தியாபுத்திர ககராவிர்த
 மித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை,
 இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

எங்

சுலோகம்.

பஞ்சபூதமயம்விஸ்வம்மரீசிஜலஸந்நிபம்
கஸ்யேஹாபூந்நமஸ்காரோயோஹமேகோநிரந்தரஃ (உச)

இதனதுபொருள்.

பஞ்சபூத ஸ்வரூபமான பிரபஞ்சங் கானற்சலத்துக்கொப்
பானது. நானே யெங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கிறேன். ஆருக்கு
நமஸ்காரம் என்றும்,

சுலோகம்:

மனோநபத்திர்நஸரீரமிந்த்ரியம்தந்மாத்த்ரபூதானிநபூதிபஞ்சகம்,
அஹங்க்ருதிஸ்சாபிநசித்ஸ்வரூபம்தம்ஸமாத்த்மாந்முபையதிஸாஸ
வதம். (உரு)

இதனதுபொருள்.

சிற்சொருபமாயும்; சர்வேஸ்வரனாயும், சாஸ்வதமாயு
மிருக்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபத்தை மனதும், புத்தியும், அகங்
காரமும், பஞ்சதன்மாத்திரையும், பஞ்சமகா பூதங்களும்,
சரீரமும் அடையமாட்டாது.

என்றும் அவதூதகீதை முதலிய சாஸ்திரங்களில் தத்
தாத்நிரய யோகீஸ்வரர்முதலிய பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்
கிறபடியா விதுவே பிரமாண சித்தம்.

சூட்சுமப்பிரகரணம்

தம்பூரணம்.

ஐந்தாவது

காரணப்பிரகரணம்.

முற்றுகாரணத்திற் சங்கற்பரூபமான சூட்சும சரீரத்தையும், அதற் காதாரமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளையும், நியதி களைந் தவைகட் காதாரமான வயித்தையை நியதி களைதற் பொருட் டதன்மயமான காரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபேஸ்வாத்மந்யாரோபிதம்வபு:
காரணம்தத்ஸ்வரூபிந்துதாவத்த்ரநிரூப்யதே. (உகூ)

இதனது பொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப் பட்டது காரணசரீரம். அதினுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

காரணசரீரமாவது பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப் பார்க்குமிடத்திற் சசவிஷ்ணு வந்தியாபுத்திர ககனூரவிந்த மித்தியாபுருஷன். போலவே யொன்று மில்லாமற் போனபடியினால் இது வொன்றுமில்லையென்று தோற்றப்பட்டதே காரணசரீரம். இந்தக் காரணசரீரத்துக்கு அகங்காரத்துவ மென்றும், அவித்தையென்றும், தாமசென்றும், தூலசூட்சும சரீரங்களுக்

ஐந்தாவது

காரணப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்திற் சங்கற்பரூபமான சூட்சும சரீரத்தையும், அதற் காதாரமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளையும், நியதி களைத் தவைகட் காதாரமான வயித்தையை நியதி களைத் தற் பொருட் டதன்மயமான காரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

ஸ்ச்சிதாந்தஸ்வரூபேஸ்வாத்மந்யாரோபிதம்வபு:
காரணம்தத்ஸ்வரூபிந்துதாவத்தத்ரநிருப்பதே. (உக)

இதனது பொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப் பட்டது காரணசரீரம். அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

காரணசரீரமாவது பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் பிரத்தியேகம் நிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப் பார்க்குமிடத்திற் சச விஷாண வந்தியாபுத்திர கக்ஞரவிர்த மித்தியாபுருஷன் போலவே யொன்று மில்லாமற் போனபடியினால் இது வென்றுமில்லையென்று தோற்றப்பட்டதே காரணசரீரம். இந்தக் காரணசரீரத்துக்கு அகங்காரத்துவ மென்றும், அபித்தையென்றும், தமசென்றும், தூலசூட்சும சரீரங்களுக்

காரணப்பிரகரணம்.

எரு

குக் காரணமென்றும், ஒன்றுத் தெரியவில்லை என்றும், ஒன்றுங் காணவில்லை யென்றும், ஒன்றுங் தோணவில்லை யென்றும், பிராந்தி என்று மிவை முத்தலான் பரியாயநாமங்களை யுடைய விதுவே காரணசரீரம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

சுலோகம்.

அநாத்யநிர்வாச்யதயாகாரணோபாதிருச்யதே
உபாதித்ரிதயாதந்யமாத்தமாநமவிதாரயேத்.

(உஎ)

இதனதுபொருள்.

அநாதியாகியும், அநிர்வாச்சியமாகியு மிருக்கின்றபடியாற் காரணோபாதியென்று சொல்லப்பட்டது. இம்முன்றுபாதிகளுக்கும் அன்னியமாயாத்மாலை யறியவேண்டியது.

என்று ஆசாரியசுவாமிக ளர்தம்போதமென்கிற சிவந்தத்தி னிருபித்திருக்கிற ரானபடியின விதுவே பிரமாண சித்தம்.

தன்னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. அதுபெய்தத் தானல்லவென்றால், ஒன்றுமில்லையென்றால் ஒன்றுமில்லையென்று தோற்றப்பட்ட விந்தக் காரணசரீரத்துக் கொன்றுமில்லையென் றறிந்த ஞானமே தான். தன்னுலறியப்பட்ட விந்தக் காரணசரீரந் தன்னையறியமாட்டா தாகையாற்சடம். இந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீர மகதத்துவத்தினாலானது. இந்தக்

காரணசரீரத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகத்துக்கங்க டனக்கில்லை. இந்தக் காரணசரீரமே தானான லிந்தக் காரணசரீரம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் காரணசரீரம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. அதெப்படி போகவில்லையென்றும் சமாதி யவஸ்தையிற் காரணசரீரம் போனாலுந் திரும்பவும் விருத்திவந்தபின்பு சுகமே யிருந்தே னென்று சொல்லுகிற னான்படியின லிந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்துக்குச் சாட்சியாய்நிகழ் ஞானமே தான்.

இந்தக் காரணசரீரத்துக்குச் சாட்சியாய்நிகழ் தானே சமஷ்டி காரணசரீரங்களிலேயும் அனுகுதமாயிருந் தநிகழ் ஞானமே தான். தன்னுலறியப்பட்ட விந்தச் சமஷ்டிகாரண சரீரந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம்.

இந்தச் சமஷ்டி காரணசரீரந் தானல்ல. இப்படித் தனக் கெதிராய்த் தோற்றுகிற சமஷ்டி வியஷ்டியான காரணசரீரத் தின்பேரி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராஞ்ஞன், பார மார்த்திகள், அவச்சின்னன், அவ்வியாகிருதனென்கிற அபி மானித்துவமும், சுழுத்தி யவஸ்தையும், ஆனந்தமயகோச மும், தாமசகுணமும், ஆத்மானந்த போகமும், ஞானசத்தி யும், உருத்திரமூர்த்தியும், இருதயஸ்தானமும், மகாரமாத் திரையும், நான் போதகுரு, நான் சந்துஷ்டன், நான் சாத் திகள், நான் இராசதன், நான் தாமசன், நான் சடன், நா

னனுர்தன், நானஞ்ஞானி, நான் மூடன், நான் சந்தன், நான்
சுண்டன், நான்மோகி, நான் விவேகி, நான் பிரார்த்தன், நான்
பாபிஷ்டன், நான் சோம்பன், நானினுன்றுக்கு மாகாதவன்,
நானெறிந்துபோட்டவன், நான் கெட்டுப்போனவன், நான்
வெறியன், நான் கையாலாகாதவன் என்கிற பிரார்த்தியுந்நியாத்
தியாசத்துவமும்; இந்தக் காரணசரீரத்தைக்குறித்துச் சொல்
லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம், யோகசாஸ்திரம், வேதாந்தசாஸ்
திரமுதலிய சாஸ்திரங்களும், சமஷ்டி வியஷ்டியென்கிற
வத்தியாசங்களும், இன்னும் இவைமுதலான விரிதக்காரண
பிரபஞ்சத்தின்பேரில் ரோற்றுகிற சகல வத்தியாசங்களுஞ் சச
விஷாணவந்தியாபுத்திர ககனூரவிர்த மித்தியாபுருஷன்போல
வே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. அடுத்தபடி தனக்கில்லை
யென்ற லதற்குத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகச் சொல்லு
கிறோம்.

அதென்னவென்றால், கடத்தைக்குறித்துவந்த கடா
பாவங் கடத்தைத்தவிர வெப்படி யில்லையோ, அப்படியே
பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துவந்த பிரபஞ்சபாவமும் பிரபஞ்
சத்தைத் தவிரவில்லை. ஆனபடியினால் மகதத்துவத்தின்பேரி
லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விரிதக் காரணப்பிரபஞ்சமும்
இதனிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிரார்த்தியுந்நிய
நாமங்களும், இதைக் குறித்துவந்த வாபாசங்களும் சச
விஷாண வந்தியாபுத்திர ககனூரவிர்த மித்தியாபுருஷன்
போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை சித்தம். இதற்குச்
சம்மதிவசனம்.

௭அ

76

சத்தப்பிரகரணம்.

கலோகம்.

தேஹேந்த்ரியமனோபத்திப்ரக்ருதிப்யோவிலக்ஷணம்
தத்வருத்திஸாக்ஷணம்வித்யாதாத்மாநம்ராஜவத்ஸதா (உஅ)

இதனதுபொருள்.

தேகம், இந்திரியம், மனது, புத்தி, பிரகிருதி இவை
களுக்கு விலட்சணமாகியும், அவைகளின் விருத்திகளுக்குச்
சாட்சியாகியும், இராசாஸ்வப்பேபால வெங்குஞ் சம்பந்தமில்
லாதவனாகியும் ஆத்மாவை யறியவேண்டியது,

என்று ஆசாரியசுவாமிக ளாத்மபோதமென்கிற கிரந்
தத்தி னிருபீத்திருக்கிற ராணபடியின விதுவே பிரமாண
சித்தம்.

காரணப்பிரகரணம்

சர்ப்புரணம்.

ஆறுவது

மகாகாரணப்பிரகாரணம்.

முற்பிரகாரணத்தில் அவித்தியாமயமான காரண சரீரத்தை நியதிகளோர் ததற்காதாரமான வித்தையை நியதிகளோர் தம்பொருட் டதன்மயமான மஹாகாரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

சுலோகம்.

ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபேஸ்வாத்மந்யாரோபிதம்வபு:
மஹாகாரணமேதஸ்யஸ்வரூபந்துநிரூப்யதே. (உக)

இதனது பொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப் பட்டது மகாகாரணசரீரம். அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அதெப்படி யென்னிற்றமோருணப் பிரதானமானவகன் கார தத்துவமென்கிற காரணசரீரம் போனபின்பு சுத்த சத்துவகுணப் பிரதானமான மகதத்துவமென்கிற பிரத்திய காத்துமாவுக்கே முகாகாரண சரீரமென்றுபேர், இந்தப் பிரத்தியகரத்துமாவென்கிற மகாகாரண சரீரத்துக்கே சித் தென்றும், சைதன்யமென்றும், போதமென்றும், கூடஸ்தென்றும், ஞானமென்றும், சாட்சியென்றும், திருக்கென்

அ0

மகாகாரணப்பிரகரணம்.

றும், திரிசியா னுவித்தமென்றும், இவை முதலான பரியாய நாமங்களாம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

கூலாகம்.

மாயோபாதிர்ஜகத்யோநிஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணம்
பாரோக்ஷஸ்பளஸ்ஸத்யாத்யாத்மைகஸ்தத்பதாபிதஃ. (ந0)

இதனதுபொருள்.

மாயோபாதிகளையும், ஜகத்துக்குக் காரணமாயும், சர்வஜ்ஞத்துவம் முதலான இலட்சணங்களோடே கூடினவனாகியும், பரோக்ஷமாய்ந் சபதிமாயையாயுமிருக்கின்ற வீஸ்வரனே தத்தார்த்தமாம்.

என்று ஆசாரிய சுவாமிகள் வாக்கால் விருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில் விருத்திருக்கிற ராஜபடியினு விதுவே பிரமாண சித்தம். பின்னுமிந்தப் பிரத்தியகாத்துமாவான சாட்சியே சாட்சியுமான சகத்துருபமாய்த் தோற்றுகிறபடியினு லிந்தச் சகத்துருபமாய்த் தோற்றுகிற மகாகாரணசீரமான பிரத்தியகாத்துமவுக்கே அகண்டாகார விருத்தியென்றும், ஆனந்த விருத்தியென்றும், சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியென்றும், சத்தானு வித்தமென்றும், ஓங்காரமென்றும், பிரணவமென்றும், போதாங்குர மென்றும், தோணலென்றும், கிராகசத்தியென்றும், சிற்சத்தியென்றும், பிரதமாபாசமென்றும், பின்னும் அசங்க சச்சிதானந்த சொற்பிரகாச நித்த சுத்த புத்த நின்மல நிராகார நிருபத்திரவ நிர்ச்சங்க நிர்விகார நிர்விகற்ப, நிராலம்ப ஆகண்டானந்த பரிபூரணந்த நித்தியானந்த நிர்

மகாகாரணப்பிரகாரணம்.

அக

விசேஷானந்த ஸ்வரூப பாவமென்கிற சத்தானுவித்த சவ்
விகற்ப சமாதியென்றும் இன்னும் இவைமுதலாய் மகத்தான
பரியாய நாமங்களாம். இதற்குச் சூழ்மதிவசனம்.

சுலோகம்.

ஏகம்ப்ரஹ்மசிதா காமுட்ஸர்வாத்மகமகண்டிதம்.

நிரந்தரம்நிராகாரமிதிபாவயராகவ.

(நுக)

இதனது பொருள்.

சிதாகாச ஸ்வரூபமாகியும், சர்வ ஸ்வரூபமாகியும்,
அகண்டாகாரமாகியும், நிரந்தரமாகியும், நிராகாரமாகியும்,
ஏகமாகியுமிருக்கின்ற பிரமத்தைப் பாவனம் பண்ணும்.

என்று வாசிட்டராமாயணமென்கிற கிரந்தத்தில் ஸ்ரீராம்
ரைப் பார்த்து வசிட்ட ரூபதேசம்பண்ணியிருக்கிற ரான
படியினாலும், இவ்வாறு கருதிகளிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்
கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாணசித்தம்.

இவைமுதலான வியஷ்டி சமஷ்டி அகண்டாகார விருத்
திகளுடைய பரியாயநாமங்களோடே கூடியிருக்கிறதே மூலப்
பிரகருதி யென்கிற மகாகாரணசரீரம். தன்னிடத்தி லத்தி
யஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விந்த மகாகாரண சரீரந் தானல்ல.
அதெப்படித் தானல்லவென்றால், துஷ்ணீம் பூதாவத்தையி
லிந்த மகாகாரணசரீர மில்லாமற்போனாலுந் தானென்கிற
பிரதிதியில்லாமற் றானையிருக்கிறபடியினு விந்த மகாகாரணசரீர

மரீந் தான்ல்ல. இந்த மகா காரணசரீரத்தின்பேரி லத்தியஸ்த
மாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞனென்றும், திரிகால வேதியென்
றும், தானே சர்வமென்றும், தன்னுடைய சுப்பனையே சகத்
தென்றும், தன்னிடத்திற் சகத்துற்பத்தி ஸ்திதி சங்காரங்க
ளாகிறதென்றும், தானே சகத்துக்குக் காரணமென்றும்,
தானே சர்வசத்திவந்தனென்றும், தானே சர்வத்திலு மறு
சூத்மாயிருக்கிறவனென்றும், தானே சுவர்க்க மத்தியபாதாள
பிரமலோகாதி சகலலோகங்களிலுமிருக்கிற பேர்களுடைய
விர்த்தார்தங்களெல்லாந் தெரிகிறவனென்றும், பின்னுந் தனக்
குத் தூரியாவத்தை யென்றும், மூர்த்தன்ய ஸ்தான்மென்றும்,
ஆனந்தபேரீக மென்றும், பிந்துவென்றும், இந்த மகா காரண
சரீரத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் தர்க்க
சாஸ்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதாந்த
சாஸ்திர மிவைமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களும் இந்தச் சாஸ்
திரங்களுக் கேதுவான சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி
வாக்கென்கிறதும் இவை முதலான சகல வத்தியாசங்களும்
சசவிஷ்ணு வந்தியாபுத்திர ககனாவிந்த மித்தியாபுருஷன்
போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை. இப்படித் தன்
னிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தச் சாட்சித்துவ
மென்கிற மகா காரணசரீரமே சர்ட்சியமென்னப்பட்ட பிர
பஞ்சத்தைக் குறித்துவந்தது. ஆனபடியினு லீந்தச் சாட்சிய
மாயிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்தி
லில்லை. ஆனபடியினு லீந்தச் சர்ட்சியத்தைக் குறித்து வந்த
சாட்சித்துவ மென்கிற மகா காரணசரீரமும் இதனிடத்தில்

அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞத்துவாதி நாமங்க
ளும் இதைக் குறித்துவந்த ஆபாசத்துவமும் சசவிஷாண
வந்தியாபுத்திர கக்ஞாவிந்த மித்தியாபுருஷன் போலவே
காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை; ஆனபடியினு லிந்தச்சாட்சி
சாட்சியரகிதமாய் நினைப்பு மறப்பில்லாமல், கியானத்தியேய
மில்லாமல் தூஷணீம் பூதனாயிருக்கப்பட்ட சுக்ஸ்வரூபம் குரு
வாக்கியத்திற் றுனென்றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகித்
மான தன்னுடைய ஸ்வரூபம். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்
ஆறுகடந்து பத்துப்பேர் பேராகக்கே, அந்தப் பத்துப்பேர்
கணக்காளியான வொருவன் மற்ற வொன்பதுபேரையு மெண்
ணித் தன்னை யெண்ணாமற் பத்தாவான் றுனாயிருந்துந் தன்
னைப் பத்தாவானென் றறியாமற் போனதே அதிஷ்டானஞ்
ஞானமான மூலப்பிரகிருதி ஆபத்தாக்கியத்தினுற் பத்தா
வான் றுனென்றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான
தன்னுடைய ஸ்வரூபம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

ஞானஞ் சுளுவுமாம், பளுவுமாம்; அதெப்படி யென்
ளில், தானென்றறிந்த அறிவு தானெனல் சுளுவு. அதுதான்
அன்றென்கிற மறதியே பளுவென்று லோககுருவா யிருக்கப்
பட்ட வேதவியாசபகவான் பூரீராம ஸ்தவராசமென்கிற கிரந்
தத்தினிருபித்திருக்கிறபடியினாலும்; அறிந்தேனென்கிறநினைப்
பும், அறியேனென்கிற மறப்பும் இவ்விரண்டுமின்றி யிருக்
கிறதே நிரகிசயானந்தமென்று அவதூத கீதையில் தத்தாத்
திரய யோகீஸ்வரர் நிருபித்திருக்கிறபடியினாலும்; ஆசிரியர்,

சீடன் இவர்களுடைய பிரசுதினாத்தரம்: ஆலம்பழத்தைக் கொண்டு வர, சுவாமி இசைதா கொண்டு வந்தேன். அதைப் பிள்ளி, பிள்ளந்தேன். அதிலென்ன கண்டாய்? ஒன்றுங் காணவில்லை, பரமசிவனுக்கிளக்குகண்டேன். அப்பரமானுக்களி லொன்றைப் பிள்ளி, பிள்ளந்தேன். அதிலென்ன கண்டாய்? ஒன்றுங் காணவில்லை. இப்படிக்கொத்த அனுவான விரையில் இலை, பனை, விழுது, பெருந்துகள் முதலான விகாரங்களோடு கூடிய ஆலமரமானது எப்படி அடங்கியிருந்ததோ, அப்படியே யுள்ளிடத்தி னுமருபமான பிரபஞ்சமு மடங்கி யிருக்கின்றது என்று சாந்தோக்கிப் புறநிடத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாணசித்தம்.

மகாகாரணப்பிரகரணம்

சம்பூரணம்.

ஏழாவது

நிசானந்தா னுபூதிப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்தில் வித்தியாஸூபமான மஹா காரண சரீரத்தை நியதிகளைத் தின்வகட் காதாரமான் சச்சிதானந்த வெராருமைநிலுள்ள நிரதிச்யானந்த வனுபவ மாம்பொருட் டதற்கங்கமான நிசானந்தா னுபூதிப் பிரகரணம் நிருபிக்கிறார்.

கலோகம்.

நிர்க்குணோநிஷ்க்ரியோநித்யோநிர்விகல்போநிர்ஞ்ஜநஃ
நிர்விகாரோநிராகாரோநித்யமுக்தோஸ்மிநிர்மலஃ. (௩௨)

இத்துய்யோதன்.

ஒரு குணமும்மில்லாதவனாய், ஒரு கர்மமும்மில்லாதவனாய்,
ஒரு விகற்பமும்மில்லாதவனாய், ஒரு களங்கமும்மில்லாதவனாய்,
ஒரு விகாரமும்மில்லாதவனாய், ஒருருவமு மில்லாதவனாய்,
நித்தியமுத்தனாய், மலரகிதனாய் நிருக்கிறேன்.

ஆஃதாவது மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய
ஸ்வரூபவாண்நீபநாமங்களெப்படியென்னில், சத்தேத கயந்
தோன்றுகிறபடியினால் சித்தாச்சு. சித்தேத கயமாயிருக்கிறபடி
யாற்சத்தாச்சு. இதற் கிரண்டாமவஸது வில்லாதபடியினால்
லானந்தமாச்சு. ஆச்சேச சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய், அகண்ட
டானந்த ஸ்வரூபமாய், பரிபூரணானந்த ஸ்வரூபமாய், நித்தி
யானந்த ஸ்வரூபமாய், நிர்விசேஷானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிருபு

அக

சத்தப்பிரகரணம்.

நிருபத்திரவ, நின்மல, நிரவயவ, நிரந்தர, நித்திய, நிராகார, நிபத்த, நிஷ்கர்ம, நிர்ச்சங்க, நிர்விகார ஸ்வரூபமாய்; நிரக்ருண, நிஷ்கிரிய, நிர்விகற்ப, நிரஞ்சன, நிர்லட்சிய, நிராலம்ப, நிரதிச்யானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிரீச, நிர்லேப, நிர்ச்சித்திய நிர்வசன, நிருபானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிர்வேத்திய, நிச்சல, நிச்சேஷ, நிர்ச்சத்த, நிர்ச்சீவ, நிர்ச்சலானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிர்ப்பின்ன, நிர்ப்போத, நிர்நாம, நிர்வியாச்சிய, நிர்ப்பாவ, நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமாய்; அச்சேத்திய, அக்கிலேந்திய, அசோஷ்சிய, அதாகிய, அகிராகிய, ஆதியந்த ரகிதானந்த ஸ்வரூபமாய்; அக்ஷர, அமல, அப்பிரமேய, அநாகிரிய, ஆனந்த, கந்த ஸ்வரூபமாய்; அநாதார, அமிர்த, அவிதாக்கிய, அநாமய, அதிரிசிய, அத்துவிதானந்த ஸ்வரூபமாய்; அபாகிய, அன்னிய, அபாகிய, அநிர்வாச்சிய, அதீந்திரிய, அபோத்திய, அருணிய, அக்குரோத, அபரோக்ஷானந்த ஸ்வரூபமாய் இன்னும் இவை முதலான தன் ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்ணனைய நாம்வகலாம். இதற்குச் சம்மதிவசனம்.

கலோகம்.

ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபேஸ்வாத்மாம்ருதஸரஸ்வதீ
ஸதீமுத்தியஸ்ஸரஸ்வதிகாதத்ஸ்வரூபோநிருப்யதே. (௩௩)

இதனதுபொருள்.

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாவென்னும் அமிர்த சாகரத்திலுள்ள நித்திய சாஸ்வதமான முத்தியிருக்கிறது. அது இன்னுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது.

நிசானந்தா ஸூத்ரிப்பிரகரணம்.

அ.வ

இப்படி ஆசாரியசுவாமிக ள்ராத்மபோதமென்கித் தீர்தத்தி னிருபித்திருக்கிறு ரான்படியினாலும், வேத்காஸ்திரங்க ளிற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், இதுவே பிரமாணசித்தம்.

இந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்ணநீயநாமங்கள் பிரபஞ் சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல் வேறல்ல. அடுத்தபடியென்னில், அசத்தைக் குறித்துச் சத்தென்றும், சுடத்தைக் குறித்துச் சித்தென்றும், துக்கத்தைக் குறித்து ஆனந்தமென்றும், சகுணத்தைக்குறித்து நிர்குணமென்றும், ஆபரணத்தைக் குறித்து நிராவரணமென்றும், சாகாரத்தைக்குறித்து நிராகாரமென்றும், விஷயானந்தத்தைக் குறித்து நிர்விஷயானந்தமென்றும், பேதத்தைக்குறித்து அபேதமென்றும், பரோக்ஷத்தைக் குறித்து அபரோக்ஷமென்றும், துவைதத்தைக்குறித்து அத்வைதமென்றும், விகாரத்தைக் குறித்து நிர்விகாரமென்றும், ஆலம்பத்தைக் குறித்து நிராலம்பமென்றும், சங்கத்தைக்குறித்து நிர்ச்சங்கமென்றும், அப்பிரகாசத்தைக்குறித்துப் பிரகாசமென்றும், கண்டத்தைக் குறித்து அகண்டமென்றும், நாமத்தைக் குறித்து நிர்நாமமென்றும், குணியத்தைக் குறித்துப் பூரணமென்றும், வர்ச்சியத்தைக் குறித்து அநிர்வாச்சியமென்றும், சத்தத்தைக் குறித்து நிர்ச்சத்த மென்றும், அஞ்சனத்தைக் குறித்து நிரஞ்சனமென்றும், வேத்தியத்தைக்குறித்து நிர்வேத்திய மென்றும், சலனத்தைக்குறித்து நிர்ச்சலனமென்றும், மிர்தத்தைக் குறித்து அமிர்தமென்றும், ஆதியந்த சுகிதத்தைக் குறித்து ஆதியந்த ரகிதமென்றும், பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து நிஷ்ப்ர

பஞ்சமென்றும், சித்தனிரோதத்தைக் குறித்து யோகமென்
 றும், இலட்சியத்தைக்குறித்து நிர்லட்சியமென்றும் பெயர்க்
 ளாம். பின்னுஞ் சர்வம் பிரமமென்றுஞ் சர்வஞ் சூனிய
 மென்றும் இவை முதலான தன் ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்ண
 நீயநாமங்கள் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து அத்தியாசமாய்த்
 தேற்றிற்றே யல்லாமற் சுதாவாக விர்த நாமங்கள் சசவிஷ்ணு
 வந்தியாபுத்திர ககனூரவிர்த மித்தியா புருஷன்போலவே கா
 லத்திரயத்திலுந் தனக்கிலலை ஆனபடியினால் பேதாபேத
 ரகிதமாய், புண்ணியாபுண்ணிய ரகிதமாய், த்வைதாத்வைத
 ரகிதமாய், பர்வாபாவ ரகிதமாய், ஞானஞ்ஞான ரகிதமாய்,
 காரிய காரண ரகிதமாய், மாயாமோகரகிதமாய், பந்தமோக்ஷ
 ரகிதமாய், சுகதுக்கரகிதமாய், காமியாகாமிய ரகிதமாய், கம்பி
 யாகம்பியரகிதமாய், சநகமரணரகிதமாய், விருத்திக்ஷபரகித
 மாய், உதயாஸ்தமணரகிதமாய், திவாராத் திர ரகிதமாய் இவை
 முதலாயிருக்கப்பட்ட தொந்த ரகிதமாய், துஷ்ணீம் பூதனா
 னிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் அகிஷ்டாந்ஞ
 ஞானமென்கிற ஆவரணமான மூலப்பிரகிருதியும், விசேஷப
 காரணமான மகத்தத்துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்
 மாத்திரை, சூட்சுமதுலாதிப் பிரபஞ்ச மெப்படித் தேற்று
 கிறதென்றால், திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் நிருபிக்கிறோம்.

அந்தத் திருஷ்டாந்த மென்னவென்றால், மூலப்பிரகிருதி
 யென்கிற மித்யாபுருஷனிடத்தில் அகங்கார தத்துவமென்கிற
 இல்லாத சித்திரக்கோலைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சதன்
 மாத்திரை யென்கிற இல்லாத பஞ்சவன்னங்களினால் நூல

நிசானந்தா ஸூத்ரபிரகரணம். ௮௬

சூட்சுமமென்கிற. பெரியான சித்திரத்தைச் சூனியமென்கிற வாகாசத்தி லெழுதினற்போல விருக்கிறதென்று வசிட்டபகவான் வாசிட்டமென்கிற. கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிற ராணபடியினலிந்தத் தூஷணீம் பூதனாயிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் அதிஷ்டாநாஞ்ஞானமான ஆவரணமென்கிற மூலப் பிரகிருதியும், விகேஷபகாரணமான மகத்தத்வம் மகங்காரத்தத்வமும், பஞ்சதன்மாத்திரை சூட்சுமதூலப் பிரபஞ்சமும், சாக்கிர சொப்பன சுபூத்தி தீரியாவஸ்தைகளும், விசுவதைசத் பிராஞ்ஞ பிரத்தியக்ஞ சைதன்னியமும், விராட்டு இரணியகர்ப்ப அவ்விபாகிருத் சுருவசாட்சித்துவம் இராஜச தாமச சத்துவமான சத்த சத்துவமாம் சத்த சத்துவ குணங்களும், யுத்த பரியுத்த ஆனந்த ஆத்மனந்த போகங்களும், சிற்சத்தி பராசத்தி ஆகிசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்திகளும், பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மஹேஸ்வர சதாசிவ மூர்த்திகளும், நேத்திரம் கண்டம் இருதயங்களுள்ள மூர்த்தன்னியஸ்தானங்களும், அகார உகார மகார பிந்துமாத்திரைகளும், இதைக்குறித்துவந்த அதுபாச நாமங்களும், இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களும், இதைக்குறித்து வந்த ஆபாசங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஸ்வரூப வர்ணாய நாமங்களும், இந்த ஸ்வரூபவர்ணாயமாய்ப் பிரதிபாதிக்கிற மகாவாகியங்களை யுபதேசம்பண்ணிக்கொண்ட சீடர்களும், இந்தச் சீடரைக்குறித் துபதேசம் பண்ணின சற்குருக்களும், இந்தச் சற்குருக்களுடைய வுபதேசங்களும், இந்த வுபதேசத்தினால் வந்த சிரவண மனன் நிதத்தியாசனங்களும் கர்மம் பதிக

வைவராக்கியம் போகத் தியானங்களும், சாம்பவிமுத்திரை
கேசரிமுத்திரை அமுணஸ்க முத்திரை மவுனமுத்திரைகளும்,
இந்தப் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானத்தினால் றேற்றற்றற்றென்றும்,
ஞானத்தினாலில்லாமற் போயிற்றென்றும், யோகத்தினால்
றன்னேத்தான் பார்க்கவேண்டுமென்றும், ஞானத்தினால் றன்
னேத்தான் றறியவேண்டு மென்றும், இப்போ தறிந்துகொண்
டேனென்றும், இவைமுதலான சகல சங்கற்பப் பிராந்தி
களும் மருமீசிகையினிடத்திற் சலங் காலத்திரயத்திலு மெப்
படியில்லையோ, சுத்தியினிடத்தில் ரசிதங் காலத்திரயத்திலு
மெப்படியில்லையோ, இரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பங் காலத்திர
யத்திலு மெப்படியில்லையோ, அப்படியே அதிஷ்டானால்
ஞானமென்கிற மூலப்பிரகிருதி முதலான சகல பிராந்திகளும்
நிசானந்தானுபூதி ஸ்வரூபமாய்த் தூஷணீம் பூதனை தன்
னிடத்திற் சசுஷிஷாண வந்தியாபுத்திர ககரவிந்த மித்தியா
புருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுமில்லை. இதற்குச் சம்மதி
வசனம்.

சுலோகம்.

ஸர்வஸூ-ஞயம்மந ஸ்ஸ-ஞயம்ஸத்யாஸத்யம்நவித்யதே
ஸ்வபாவபாலி தம்பரோக்தம்ஸாஸ்த்ரஸம்பத்திபூர்வகம். (௩௪)

இதனது பொருள்.

சாஸ்திர சம்பத்தி பூர்வமாக ஸ்வரூபத்தைப் பாவிக்கின்ற
எல்லாஞ் சூனியமாய் மனது சூனியமாய்ச் சுத்தியா சுத்தியங்
சூனில்லாமற் பூரணமா யிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது.

சுலோகம்.

லீயந்தேநசலீயந்தேகதம்கஸ்யப்ரவர்த்தே
ஸசஸர்வமஸர்வஞ்சஆத்மைவஹிஸகேவலஃ.

(௩௫)

இதனதுபொருள்.

இலபிக்கிறதும் இலபிக்காததுமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம்
எவனுக் கெவ்விதமாகப் பிரவர்த்தித்திருக்கிறது, எவனுக்கு
எல்லாமுண்டாயிருந்தும் உண்டாகவுமில்லை, எவனுக்கு எல்
லாம் ஆத்மஸ்ரூபமே யிருக்கிறதென்று தத்தாத்திரய யோகிஸ்
வரர் அவதூதகிதையென்கிற கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிற
படியினாலும்.

சுலோகம்.

அவ்யக்தோயமசிந்த்யோயமவிகாரோயமுத்யதே.

(௩௬)

இதனதுபொருள்.

இவ்வாத்மா அவ்வியத்தன், இவன் அசின்தியன், இவன்
அவிகாரியனெனச் சொல்லப்படுவனென்று கீதையிற் பகவா
னிருபித்திருக்கிற படியினாலும்.

சுலோகம்.

க்வப்ரவ்ருத்திர்நிவ்ருத்திர்வாக்ஷமுத்திர்க்வசபந்தநம்
கூடஸ்தேநிர்விகாரஸ்தேஸ்வஸ்தஸ்யமமஸர்வதா.

(௩௭)

இதனதுபொருள்.

நிர்விகாரியான கூடஸ்தனிடத்தில் எப்போதுஞ் சொஸ்த
னாயிருக்கிற வெனக்குப் பிரவர்த்தியெங்கே, நிவிர்த்தியெங்

90

கூஉ

சுத்தப்பிரகரணம்.

கே, முத்தியெங்கே, பந்தமெங்கே என்று அஷ்டாவக்கிர
கீதையி னிருநித்திருக்கிறபடியினாலும்.

கலோகம்.

அமநஸ்த்வாந்நமேதுஃகராகத்வேஷபயாதயஃ
அப்ராணஸ்த்வமநாஸ்ப்ரஇத்யாதிரூதிஸாஸநாத். (நஉ)

இதனதுபொருள்.

அப்ராணனென்றும், அமனஸ்தனென்றும், சுப்பிர
னென்றும், வேதஞ் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு மனதில்லாத்
படியினால் துக்கமும், இராகமும், துவேஷமும், பயமுங்
கிடையாதென்று ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில் ஆசாரிய
சுவாமிகள் நிரூபிக்கிறபடியினாலும்.

கலோகம்.

ப்ராணந்தவ்ருத்திகஞ்சித்தம்பரமாநந்ததீபகம்
அஸம்ப்ராஜ்ஞாதநாமாயம்ஸமாதிர்யோகிநாமப்ரியஃ. (நக)

இதனதுபொருள்.

சகல சங்கற்பங்களும் உபசாந்தியடைந்து பரமானந்த
மேலிட்டால் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியானது யோகிகளுக்குப்
பிரியமானது.

கலோகம்.

ஸ்வாநுபூதிரஸாவேசாத் த்ருத்யத்வாதநயேகூதம்
நிர்வி கல்பஸமாதியாந்நிவாதஸ்தலதீபவத். (சஉ)

91
நிசானந்தானுபூதிப்பிரகரணம்.

சு.க.

இதனதுபொருள்.

சுவானுபவமென்கிற வயிர்த ரசத்தி னுவேசத்தால் திரித்
யத்தை விரும்பாதிருக்கின் நிவாதஸ்தலத் திபம்போல விரூப்
பதே நிச்சலமான நிர்விகற்ப சமாதி என்று வித்யாரண்ய
சுவாமிகள் நிருபத்திருக்கிறபடியினாலும்.

சுலோகம்.

ஸம்ஸாரந்தஸர்வஸங்கல்பாதிஸிலாவதவஸ்தியாஃ
ஜாட்யநித்ராவிநிர்முக்தாஸாஸ்வரூபஸ்திதிப்பரா.

(சுக)

இதனதுபொருள்.

சகல சங்கற்பங்களும் உபசார்தமாய்ச் சாட்டிய நித்திரை
நீங்கச் சிலையைப்போல் நிச்சலமா யிருப்பது உத்தமமான
ஸ்வரூப ஸ்திதியென்று வசிட்டபகவான் வாசிட்டமென்கிற
கிரந்தத்தி னிருபத்திருக்கிறபடியினாலும், அவதாரந்தானுபவ
மறிந்த பெரியோர்களுக்கு ஏதாகிலு முண்டானுஸல்லவா?
இல்லையெனச் சொல்லவேண்டுமென்று தந்தாதிரயயோகிஸ்
வரர் பூரணனந்தபோதமென்கிற கிரந்தத்தி னிருபத்திருக்கிற
படியினாலும்.

சுலோகம்.

ப்ரத்யஸ்தமிதபேதம்யத்ஸத்தாமாத்ரமகோசரம்
வசஸாமாத்மஸம்வேத்யம்தத்ஜ்ஞாநம்பரஹ்மஸம்ஜ்ஞிதம்.

இதனதுபொருள்.

பேதமிறந்ததாயும், சத்தாமாத்திர மாகியும், வாக்குக்கு
அகோசரமாகியும், தன்னு லறியத்தக்கதாயு மிருக்கின்ற
வோ அந்த ஞானமே பிரமமெனப் பெயரையுடையது.

92

சுசு

சத்தப்பிரகரணம்.

சுலோகம்.

விபேதஜநகேஜ்ஞானோமா த்யம்திகம்கதே
ஆத்மனோப்ரஹ்மணோபேதமஸந்தங்கஃகரிஷ்யதி.

(சுசு)

இதனது பொருள்.

பேதத்தை யுண்டுபண்ணுகிற வஞ்ஞானமானது முழுது
நாசமடைந்தால் ஆத்மாவுக்கும் பிரமத்துக்குமில்லாத பே
தத்தை யெவன் என்னுகெய்வான்.

நிசானந்தானுபூதிப்பிரகரணம்

சம்பூரணம்.

சத்தப்பிரகரணம்

சம்பூரணம்.

புத்தகவிளம்பரம்.

மூவர்தேவாரம் (பண்முறை)	3	8	0
சப்தஸ்தலதேவாரம்	0	8	0
திருமூலர் திருமந்திரம்-நூத	1	8	0
திருவாசகம்	0	8	0
சிவஸ்தலமான்மியவசனம்	0	12	0
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை படங்களுடன்	0	8	0
தாயுமானசுவாமியாடல்	0	12	0
மணிமேகலை மூலம்	0	8	0
தத்துவராயர் பாடுதிறை	0	12	0
ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியின் து.	0	6	0
விஷ்ணுஸ்தலமான்மியம்	0	8	0
வாசுதேவமணனம்	1	0	0
சேந்தன் திவாகரம் 12-தொகுதி	0	10	0
சூடாமணி நிகண்டு 10-தொகுதியும்	1	0	0
ஷை 11, 12-வது நிகண்டுகள்	0	8	0
செய்யுளிலக்கணம்	0	8	0
சேதுபுராணவசனம் படத்துடன்	2	0	0
விருத்தாசலபுராணம் உரை	0	10	0
சானந்தகணேசபுராணம் உரை	0	12	0
ஞானப்பிரகாசநீலிகை அண்டபிண்ட } பஞ்சீகரண படத்துடன் }	1	0	0
பகவந்தீதைவசனம் தஞ்சைப்பதிப்பு	1	4	0
திருவாதவூரப்பரணம் விருத்தியுரை	1	0	0
சப்தரிஷிவாக்கியம் 5500-பாடல்	4	0	0
சாதகஅலங்காரம்	0	8	0
கட்டளைக்கொத்து 14-சேர்ந்தது	0	8	0
குமாரதேவர் 16-சாஸ்திரம்	0	10	0

94

புத்தகங்கள் மபரம்.

ஞானவாசிட்டவசனம்

பிரபலிங்கவல்லு

தேவதாந்தபோதினி

மணவல்லாசுக்கை

நித்தியநுஷ்டானவிதி

பஞ்சதகப்பிரகரணம்

திருக்கடந்தைபுராணம்

அருட்பா திருவாசகம் முதலியன 5-சேர்த்து

செதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவருட்பா

தேர்த்திரக்கொத்து 92-புத்தகங்கள் டங்கியது

சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஜீவரட்சாமிர்தம்

திருவேங்கடஸ்தலபுராணம்

அருணகலபுராணம் உரை பத்துடன்

அரிச்சந்திரபுராணமூலம்

இருசுமயலிங்கம் செய்யுள்

பெரிய உருஷாதினால்

வேதநாயகம்பிள்ளை கீர்த்தனை

சின்னசாமிதாஸ் கீர்த்தனை பெரிசு

1	8	0
0	8	0
0	8	0
0	8	0
0	4	0
1	0	0
0	8	0
1	12	0
2	8	0
0	8	0
4	0	0
0	8	0
0	8	0
0	8	0
0	12	0
0	8	0
0	8	0
1	0	0

இவை தவிரத் தங்களுக்கு வேண்டும் பலவித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் துறைக்குறைந்த புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பமுடியாது. அரை அனுஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒரு கேட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள் கேட்லாக்கில் கவனித்துப் பார்க்கும்படி கோருகிறேன்.

கோ. லோகநாதமுதலியார்.

மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல்புக்ஷிபோ,

நெ. 29, வைத்தியநாதமுதலிவிதி, சென்னை.